

പാഠാല്പുരം

വള്ളമ്മാർ

ഭഗവത്സോത്രമാല

മഹാകവി വള്ളത്തേരി

പ്രസാധനഃ:

സ്വപണ്യിതർ ഇ. വി. രാമൻനബുദ്ധി

[1-ാം പതിപ്പ് 500 പുസ്തി]

പ്രകാശകൾ:

അലബന്റസ് ഫിന്റിസ് വർഷി,

തിരുവനന്തപുരം.

140559

1951—1126

മാർച്ച്—മീറ്റം

All Rights reserved]

[വിലാ ഗവ 1 അം 4

//

മുവച്ചുത

മഹാകവി വള്ളത്തോളിനെ അരുങ്മാക്കം പരിചയപ്പെട്ടുതേതാണെന്ന നിലയിലായിട്ടുണ്ടാലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഖിത്യ വൈദികവും കരിതപ്പെട്ടിയും കലാപ്രചാരണപരിശുമാം എല്ലാം, അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെതന്നെ സർവ്വജ്ഞലാക്ഷ്യാശിഖി നേടി ക്ഷണിക്കിട്ടാണെന്ന്. എക്കിലും പ്രസ്താവത്തിൽ വരുത്താതെ അബ്ദവ്യോഗ കൂടിക്കാം ഇനിയും മാസികാടികളിൽ കിടപ്പാണ്. ആരും പറഞ്ഞപോലെ, അതിമനോഹരങ്ങളായ മംഗളദ്വോക്ക അഭ്യം, ചരമകാവൃഞ്ഞഭ്യം, ഗാനകാവൃഞ്ഞഭ്യം, സ്നേഹകാവൃഞ്ഞഭ്യം മറ്റൊം അശ്രൂട്ടിന്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടുന്നു. പ്രശായകമാത്രങ്ങളും, പ്രകാശകമാത്രങ്ങളും, ഗദവിജകമാത്രങ്ങളും മറ്റൊം ഒഴി അതുതിമണ്ഡലത്തിലേയ്ക്ക് എത്താൻ വൈകിഞ്ചിരിയുണ്ടു്; വളരെ വൈകിഞ്ചിരിയുണ്ടു്. അവധിയും സ്നേഹകാവയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കണ്ണ എത്താണും കൂതികളാണും ഇന്ന് പ്രസ്താവത്തിലെ ഉള്ളടക്കം.

ഈ പ്രസ്താവത്തിന്റെ ഒരുവിൽ ചേത്തിട്ടുള്ള ഓവിസ്റ്റുവം മാത്രമാണു് വള്ളത്തോടു അയച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതു്. മറ്റൊളവു മാസികാടികളിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തു് മഹാകവിയുടെ അബ്ദവാദ തന്ത്രാട ചേത്തിരിയുംകയാണു്. 1080-ഘടക ഒരു ദശാബ്ദ കാലത്തെ കൂതികളാണു് ഇതിൽ എറിയകും, പല കാലത്തേ പല നിലവാരങ്ങൾം അബ്ദവരിച്ചു് പല സദ്ഗംഭേദങ്ങളിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിയുണ്ടു് ഇന്ന് കൂതികരിക്കും, സ്വാദുതയും പല തരത്തിൽ തന്നെന്നായാണു്. പുതുനിനിക്കേണ്ടാം പശ്ച പാപ്പമായിരിയുണ്ടു് വക്കു് ഇത്യികും സൗഖ്യവാദം ആയിരിയും. പരിശീലിച്ചാൽ ചുതുമകാക്കം റസിയും കഴിയുംതാണു്!

എടക്കാതെ ദേവീസ്തുവംമാത്രം എല്ലോപം സൂക്ഷ്മിജാനം അവയാഥരം കാരണമെന്താണു്? ഉണ്ടു്, തങ്ക കാരണാഖണ്ടു്. ഒരു തമാകവി സൂക്ഷ്മിച്ചിട്ടുണ്ടു്; അതെ മനസ്സുവെച്ചു് അഭ്യന്തിയിട്ടുണ്ടു്. വജ്രത്തോഴിനെ മഹാകവിയാക്കിത്തീർത്തു് ഈ ദേവീസ്തുവം തന്നായാണെന്നു പറയാം.

“വജ്രത്തോഴിന്റെ ദേവീസ്തുവത്തി വൈദതേ മല്ലടിജ്ഞാട്ടു്” എന്നു് ഒരു കവി, മരറായ കവിയുടെ തുടിയ്ക്കു പ്രശ്നസംശയം നാശകിക്കാണുന്നതു്, വന്നുതയിൽ വജ്രത്തോരംക്കുതിയുടെ പ്രശ്നസം തന്നായാണെല്ലോ. വജ്രത്തോരംക്കുതി മല്ലടിജ്ഞാദമില്ല, ഒരുപിള്ളായും വൈദതേയാവാദമില്ല. നബ്ലൂസ് വ്യാവ്യാനംകുടി അതിനു വേണ്ടുക്കായിരുന്നു. കുത്യാന്തരപാരതത്രായി, എഴു താൻ സംഗതിയായില്ല. മിഡ്യൂതും ‘വിലാസവതിക’ യുടെ സാന്നി ആവും സാരസ്വതും സന്ധാന്യവും ഓൺഗ്രേജ്രേനു തിങ്കിനില്ലെന്നു താണു് ഈ കുതി. ദേവീസ്തുവത്തിൽ “കിവകര രാജു്” എന്നു തുടിക്കുക്കും ഒരുപാട്ടുതയ്ക്കും അരണ്യമതയ്ക്കും പറഞ്ഞു വരാണ്ടു്. അതല്ലാതെ മരറാനംതന്നു തുടിലേ ദേവീസ്തുവത്തിനു കിട്ടി നില്ക്കാൻ ഭാഷയിലില്ല എന്നാണു് പറയേണ്ടതു്. എന്നാണതിനു ശേരു? വാഗോജിഷാപനാമകൾന്റെ ശിഖ്യരം—വജ്രത്തോഴും—വാസ്തുവത്തിൽ ഒരു ശാക്ഷതാപാസകനാണു്. ആ രഹസ്യം അന്നനു കൈവികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുണ്ടാണു്. മാറജ്ഞവർ എത്രയൊക്കെ, എങ്ങനെന്നൊക്കെ എഴുതിയാലും, “അതിനമിതിനാമെന്തും ജീണ്ടു വൈജ്ഞാത്യും”—എന്നായിപ്പോകുന്നതിനും, ആ രഹസ്യം തന്നു കാരണം. ആരക്കെത്തും പാതുകൊള്ളിട്ടു്—വജ്രത്തോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹാകവിത്പന്നം കയറിക്കവരിത്തനെ വരും. നിത്രപക്കമായം വിമർശകമായംകുടി കവിവേദം കെട്ടിച്ചുതല്ല വജ്രത്തോഴിനെ. “പുഞ്ചവാസനാഗ്രാണമെമ്പിപ്രതിക്രാന്തിയുടെ ഫക്രുട്ടിയ ഉപാസനയുടെ അദ്ദേഹത്തിനില്ലി “വിരിഞ്ഞിപ്പുയസ്യാസ്യത സ്ഥതരത്രുംഗാരലഹരിഗക്കിരാഭിസ്താഗം” സാധി

ചുരിപ്പുന്നതാണ് നാ, വള്ളത്തോരംസുാഹിത്യത്തിൽ കണ്ടെട്ട് നാലും. ശാതാഖാർ അംഗാഡിത്യും കൈകാൽം ചെയ്യുന്നൊരു “പ്രതീയമാനം പുന്നാനുംവ വല്ലുപ്പള്ളി വാണിജ്ഞ മഹാക വീശാം” എന്ന നമ്മുക്കൊണ്ടു സമ്മതിപ്പിച്ചുകളിയുന്നതും. അതും വള്ളത്തോരംസുാഹിത്യത്തിൽ അനുഗ്രഹണ്ടവഹിക്കുന്നതും അദ്ദേഹവെം വിളങ്ങുന്നതുമായ ഇതിലേ ഒവീസ്റ്റുവാടികൾ, കവികൾക്കും സസ്തനിയുംകും കേതുനാക്കാം വൃക്ഷപിംഗുക്കാരിക്കും പലതാന്നിൽ പരമോഹയോഗിയാണെന്നും വീണ്ടുംവീണ്ടും ഉന്നിപ്പുന്നയേണ്ടിയിരിപ്പുനു. പരിഷ്കിച്ചു നോക്കവിൻ!

ക്രിക്കറ്റുന്നതിലധികം കാലമായിട്ടും, ഇത്തല്ലും ചെത്തു പുള്ളുകുത്തപ്പത്തിലാക്കാൻ ആളുണ്ടായില്ലല്ലോ എന്നോക്കു അഭാദ്ധം ആനിക്കും അദ്ദേഹവും വൃഥനവും ഉള്ളവാവുന്നണ്ടു്. അതുമാത്രം അന്തരിച്ചുപോയോ. കേരളക്കരയുടെ അസ്ത്രിക്കും! അമവാ, എനിക്കുവണ്ടി, കെട്ടിക്കിടന്നതാവാം എന്ന സമാധാനിക്കുട്ട!

ആശിച്ചുകുന്നതുപോലെയും അവാവുന്നിടന്നാളിവും ഇത്രൊന്നുജുവാടികൾ വരുത്തുവാൻ എനിക്കിടക്കിട്ടാതെ പോയതിൽ ഒപ്പമണ്ടു്. എങ്കിലും, ചിലതെല്ലാം അന്നജ്ഞിച്ചിട്ടജീതു് ശാന്ത കുരണ്ണിയമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടു്. പോരായ്മകളും അനുഗ്രാമികൾ തീക്ഷ്മാരാക്കുട്ട!

ഇതിന്റെ ഇത്രാ-പ്രകാശനഭാരമേറ്റു ‘അലയൻസ്’പ്രൂശഃ ചാരനാജർ ശ്രീ. മഹാദേവയുറവർക്കജോട്ടു്, വിശിഷ്ട താൻ കൂടു ജീവനാണെന്നും പറയുട്ടു.

പ്രൂശവിലാസംമംം } !

23 -7-1126 }

പബ്ലിക്കേഷൻ, ഇ. വി. രാമൻ നന്ദത്തിരി,

ക്രിടാഗം

കരിവുവില്ലന്നു ലഭ്യക്കളേബുദ്ധം
 കരിച്ച നാഞ്ഞക്ക് പരിചെട്ടുത്തടൻ
 കരിപ്പമാറിപ്പളവേ സ്വയം വശി—
 കരിച്ച കാർഡവണി കനിഞ്ഞ കാക്കാട!

പുരക്കാരിക്കാണ്ട പൂജ്യമോദം
 വരക്കാരജ്ഞയരാളിത്തന്ന നിത്യം
 പെരുമാനി വിശാദിന്ദ്രിയസ്ഥാനേ—
 പ്രൈക്കാളാക്കിയ പെട്ടു കണ്ണിടട്ട!

അക്ഷാമയപ്പട പിശാചിന സിഖമന്ത്രം
 സാക്ഷാൽ മഹാഗണങ്ങൾ ദൈവവിശദ്ധയന്ത്രം
 ഭാക്ഷാധനിക്കഹവതിജ്ഞഫ്രമാക്കാക്ഷാ—
 വീക്ഷാലവം വിചുലനന്ന വിതച്ഛിടട്ട!

വിശ്വാസന്തിബന്ധ—വള്ളംകാരം

മഹാകവി വാഴ്ത്തേരാൻ

ശ്രീവർണ്ണാതുരാല

വിജയാനങ്കമൺിക്

ചെവള്ളവപലതി

പേജ്

സ്ത്രീവാസുദേവംജീകം ഇത്വംയൈരപ്പൻ	1
ധർമ്മക്ലബദ്ധവം	3
നാരാധാരണാജീകം	"
സ്ത്രീരംമസപംമി	6
സ്ത്രീഹനുമിജീകം	"
ക്ഷേത്രമഹാവലി	9
ക്ഷേത്രചുട്ടീകംദരം	"

ചൈവപലതി

ചണപതി	10
ഗിവസ്തി	"
ക്ഷേത്രിണാരൂത്തി	11
മംഗലങ്ചപ്പൻ	"
ആംഗാഡീവാഭ്യൂദയം	12

രക്ഷിപലതി

അംഖാസ്തും	14
വാദ്യേവിസ്തുവം	16
മധുരരമാഴി	18
സ്ത്രീപാർത്തുതീഭരകം-സന്ദർപ്പംസ്തുംതു	19
ദ്രോഹിസ്തുവം	21
ദേവിസ്തുവം	23
ഒസ്തംന്ത്രപ്രംബന	"
വിക്രമപ്രംബന	24
പാജപ്രംബന	26

മഹികാതിരയം	30
മനുമംഹാത്മ്യം	32
സവനപ്രാണം	33
അനൈക്കണ്ണാതിരയല്ലംസ	39
ജണ്ണാനപ്രാണം	40
സാജകാശപ്രാണംസ	41
സവഞ്ചപ്രാത്മനം	„
രഹ്യപത്രംദാതൃത്പം	„
അന്നഗ്രഹാണംസ	43
സ്തോത്രാഭക്തിഭാതൃത്പം	„
ധാപനിഖങ്ങം	44
രക്ഷണപ്രാത്മനം	45
ആവാശമനപ്രാത്മനം	47
കാഞ്ഞംസ	49
ശാഖാശമനപ്രാത്മനം	50
സവഞ്ചപ്രാത്മനം	51
കവിതാശംസ	„
ഒരുഭയനിഖങ്ങം	52
രവബദ്ധാശംസ	53
മനസ്സാന്നിധ്യാണംസ	55
ധ്യാനപ്രാത്മനം	57
അതനാഭപ്രാത്മനം	„
ഭക്ത്യാണംസ	59
നിത്യനമസ്സാണം	61
കവിതാപ്രാത്മനം	62

ഭരവത്തോതമാല

(വള്ളംനീരം)

ഒവള്ളവചഭാതി:

എ. ശ്രീവാസ്യദേവാജ്ഞകം — മുഖവായുരൂപൻ

‘ശ്രീ’ വാസ്യദേവ! മുഖവായുരൂപൻ! നിരൻ

സേവാരഹസ്യത്തിലധികം സ്വഭാവത്തിൽപ്പു?

ആ വാസവാദിഗൗരം പണിയുന്ന, ഇക്കി -

ജ്ഞാവാസമാം തവ ക്ഷേത്രം, വഴിക്ക തീരാൻ!

എ

‘വാ’ മാക്ഷിമാരിടയനാറികളോമനിച്ച

കാമാവമാനകരമാം തവ ദിവ്യത്രം,

പുമാനിനീര! പുഞ്ചകരതുകമെംട്ടംഡബ്യ -

ദ്രോമാഖ്യകബ്യകമൺവിത്തിവന്നെന്ന കാണാ?

എ

‘സ’ വ്യക്തമായ ‘സ്സുവാനജ! സ്വാജ്ഞമാം നിൻ -

ദിവ്യസ്പത്രപമിതുഡിജ്ഞാനമെന്നമനസ്സിൽ;

വൃം ദേവിയും വത്തിനാദത്രതനെ പോരം;

അവ്യം മുടക്കിയതന്മനിമിത്തമാദ്ദേ!

എ

ഗൈവൽസ്സാതു മാല — വൈജ്ഞവപ്പലതി

‘അ’ വത്പരമെന്തിന, തൃഥസ്ഥിരമാണോ, വാസു -
ഒവ! ത്രാദംശ്രൂപരിചാരകനാകമെങ്കൽ ,
കൈവല്യലക്ഷ്മി കളിയാട്ടവത്തിനു ചെന്തു -
കൈവല്ലിക്കണ്ണടന്നാഗ്രഹമേകണം നീ !   റ

‘ഡ’ താലയേരു! വാസുദേവകമാര! മാര -
ജേതാവിനും ജയദമാകിയ നിൻപാബേജം ,
പ്രേതാധിപൻ പ്രകടകോപമാടാത്തടക്കം -
പോതാസ്യദയോട് മമ ചേതസി തോന്തിഭേണും !   ദ

‘യ’ നാവുതൻ യടിവെച്ചത്തടർക്കൽ നീ, കാൽ -
ചെറുതാരണ്ണാര വിജയനും ജയം വരുത്തി ;
ദ്രുതാചരിച്ചുമൊരു നന്മ ന ജൂഗ്ഗിതന്നു -
ക്കണ്ണാമരക്കഷണ ! ഭവാന്നളവാക്കമല്ലോ !   റ്റ

‘ന’ ഓന്നുര നന്മന ! നവാബ്യുദവർണ്ണം ! ഘുഞ്ഞം -
നന്മസപത്ര ! തവ നാമജപത്താഭേണും ,
മനസ്തിതാഴ്തമൊലിപ്പോരു നിന്മംവാര -
വിഞ്ഞ നിന്മച്ച മരവാനിടയാകണം ഫേ !   റ

‘എ’ സ്കാധിരോപിതകരാജുലി തോന്തിതോന്തി -
നസ്താവലേപമവിട്ടതെതാട്ടണംതിട്ടിടനു ;
വിസ്താരമുള്ള വിശയക്കഴി വിട്ടുപാരാൻ
ഹസ്താവലംബമരകൾക്കൻ ‘ മുരുക്കേഹനാമ ! ’   റ്റ

ര. ധർമ്മകലപദവം

നിമ്മത്സരാശയമനീഹതയോടഹിംസാ -
കമ്മസ്യരാച്ചഷികരം മാത്രമറിത്തതായും ,
ശമ്പളചുടിയും നെട്ടതാം മുരടായുമുള്ള
ധർമ്മത്തെ നമ്മൾ കലപദവതമാക്കിട്ടുണ്ട് !!

ര. നാരാധിനംഷ്ടകം

‘ഓ’കാരാവും ജമരനമേ ! ദിനിമനോ -
ഭാഗല്ലുജ്ഞാനം കു നയം -
പുകാവേ ! പുത്രാരേനപ്പുരിഷയാം
വേന്നയക്ക കാലാലുമേ !
തേൻകാൽക്രമ്പിനവാണിമാക്കാൽ
ചുടിക്കല്ലൂരു പുമകയാരം
ഈൻ കാമിച്ചു വള്ളത് പുണ്യതങ്ങവിന് -
കാദയേ ! വണങ്ങുന്ന തേൻ .

3

‘ഓ’നായിട്ട് ഭജിയ്ക്കിവെഹികസുവാ
നില്ലുംരമെന്നകില്ലും
തന്നാൽ തന്ന ; ജഗത്തിലീഡേയു നില -
യുണ്ടിശ്രദ്ധാർ പലൻ ;
എന്നാലേൻ തിരുമെന്നിയോ പട്ടഡയാ -
വേശായ പരംനന്നമോ -
കന്നാതമാവിനെന്നും സപ്രക്കതൻ കൊട്ട -
രതീചനവല്ലും ഹരേ !

2

ഒന്നവൽക്കരിപ്പും തുമാല — നാരാധാരാജുകം

‘മോ’ഹം ചേതസി വിശ്രദ്ധോഹനത്തേനോ !

നിർമ്മായ നിംഫിയും യാൽ

ദേഹം നിത്യമിത്തേനംരച്ചു , ദക്ഷിതാ -

പുത്രാദിവസ്തുകളും

ചല്ലുഹം മുരതനിശം കിടന്നഴലും -

മട്ടുക്കൈ മാറി കുമാൽ

ബോധംബുലി ഭവിയും സം മര വേൽ -

കായണ്ണപ്പുരത്തിനാൽ !

12

‘നാ’രകോദം നജിനാക്കു ! നാനുര ആ -

രേഞ്ഞാതുന ധാതാവിനം ,

നേർത്തേനാനം മുനികരക്കു മുവ്പുള്ളയവാ -

യു മേവുന സർവജ്ഞത്തേനം ,

ചേതോമോഹനിടയ്ക്കും അരവതാ -

യാങം ഗ്രഹിയും തത്താ -

മേഞ്ഞ നിന്റുരിമായമാണോ, ലക്കിലി -

ക്കാണാന കോപ്പുക്കൈയും.

13

‘നാ’ ജംവി നാമകിഞ്ചനനാ, മരിവു -

ഇഷ്ടംക്കം മഹാദൃഢംനം,

പുജംറ്റമലപ്പിജനം വെറും പറയന്നു,

സപ്പമനമസപ്പമനം ,

ആജാനേ! ഉദ്യമേഹമഹികേ തുപ്പയാത്രപോ -

ഡന്തിചുക്കണ്ണനു ; നീ -

പ്രാജാശ്വരവിധായകം മഹമ ! നിന്റ്

മാധാവിലാബോദയം !

14

‘യ’ നാവാണലുകത്തിനാസകലവരി -

നാലു കിരീടിയ്ക്ക് നീ

യന്താവായി, യമാത്മജൻ പറകയാൽ

കൈക്കാണ്ടി ചിത്രപ്രതയിം ;

വന്താർമ്മാനിനിൽ വിലാസനിലയേ !

കൈതക്കം ഭവ്യതതിനാ -

വെന്താണാചരിയാത്രതാനതക്കു ഗാൻ

കൈതാദരക്കൽ ദ്രവാൻ ?

ഒ

‘ണാ’നം നീൻ തിരക്കാമമെംബന്ന തനയ -

ഓപ്പുരാക്കി നാരായണ !

സ്പാനതത്തിൽ ഭയങ്ങാട്ടരഹ്യത്വയാൽ

പാപം നശിച്ചുപിജൻ,

ശാന്തനമാരണയുന്ന ശാശ്വതപാദം

പ്രാവിച്ചുപോൽ പണ്ടി, ത -

ആനത്രുലഭ്യങ്കഴിയ്ക്കുമവനാ

പ്രാന്തക്കമ്പിക്കേണമോ ?

ഒ

‘യ’ കഷാധിപ്രഹപ്തമോ , മഹിതശാം -

സ്പാരാജ്ഞസാമ്രാജ്ഞമോ,

അരുക്ഷാച്ചത്രിഭംഗാധികാരനിലയോ

വേണ്ണു നമക്കൾ വിഞ്ഞോ !

- ലക്ഷ്മാദിത്രുസമാനമായൊരുന്നല -

ജ്യോതിസ്സു വിണ്ണന നി -

നാക്ഷാമാദ്ധ്യചിത്രസ്പദ്ധപമക്കു

കാണായും പഴരണും , സദാ !

ഒ

ശ്രീരാമസപാമി

ചേരാവബന്നിം നടത്താണൊരു ജനമഹിൽ
 റാഡംകി, ലൂടററ കാട് -
 മായം ലോകകാപകാരത്തെഴിലിൽ
 വിയതരാമേന്നു കാട്ടിക്കൊടുപ്പാൻ,
 പായംദേതാഷിജ്ഞു, ഉടക്കാവരത്തി വന്നവരെ -
 ക്കൊണ്ടു ചെയ്തി ശ്ശി സാക്ഷാത്
 മായഗ്രീ രാമചന്ദ്രന് തിരുവടി കല്ലേം
 നാരകക്കനാരം നൽകിട്ടേ !

ശ്രീമഹരുമദഖ്യാകം

സാർത്ത്യും മനുതന്ത്രങ്ങളിലുടയ മഹാ -
 ബുദ്ധമണാശ്രസരമാ , -
 രാമച്ചിൽ പണ്യിതമൊൻ, കവികൾ , കര -
 ഇപ്പും കരുക്കളിക്കാർ
 കേമമൊരം നടമൊരിവരെ ഒ -
 നിശ്ചവാക്ക് “മാലവരിയും” -
 ഗ്രാമം ക്കുറിച്ചുകേണ്ണേണ്ണേനിശ്ചയ -
 തിട്ടം ശ്രീമഹരുഭാൻ സഹായം !

“വശ്തുതൈരാംക്കാരുമുകൊനവർകൾ” സച്ചി -
 വനായ് നിന്ന വെട്ടത്ര രാജാ -
 വശ്തുതനിൽ പ്രീതി നാട്ടാക്കിയല്ലിന നി -
 ലയിൽ കാതതകാലം വിശ്രേഷണാർ ,
 വശ്തുതരാർമക കുതണ്ടിന യക്കി -
 ലക്കഹ്ലൈട്ടുരാലവതരിയുരെ -
 നാജ്ഞിസ്സും “ഗ്രാമംശാണഭാരഗണിതമു -
 ണനാം ശ്രീമഹരുഭാൻ സഹായം !

കാലേ കാക്കൽസ്ഥാവനിയലിന ക
നിവാലും തെങ്ങക്കുഴിപ്പം -
പോലേ സംസാരമെന്ന ജീവിയ നെട -
കടലു വരെ ! പിനിട്ട് കേരി
ഭാലുകീടുന നക്കവുംപാലി -
ബൈധും കാലജോഡാണിയെയും
ചാലേ ചുനൊന്നടങ്കീടിന വത്രം -
തന്റെ ശ്രീഹന്ത്രേഷ്ഠൻ സഹായം !

ഒ

പുക്കംതോരും മദംപുജകളിക്കളിലു -
കമാ രാവണന്തനും കളിതോരു -
പുക്കയ്യാടോപമോടു ദയക്കിതി പൊടി -
പെട്ടതിട്ടതിൽ പുസ്തകരാഷം
രക്ഷാക്കുന്നുവെന്താടക്കാരുടെരിറായ പട്ട -
ചവാൻ ദക്ഷനാമക്ഷഗന തന്റെ -
ഈക്ഷാതരംക്കാൾ ക്ഷേരക്കീടിന കുടിശ്വ -
ലനാം ശ്രീഹന്ത്രേഷ്ഠൻ സഹായം !

ര

ആ ലക്കാതോരണംനാണിൽ മുകളിലു
മവനീമകതനും കാക്കലും, ഭേദം -
പാലപ്പുണ്ണപാം കിരിടിയുട്ടുടയ കൊടി -
മരത്തിക്കലും വാണിപ്പാലു
കാലന്തപിയ കൈതെഴുന്നോത്തെ കര -
ഈഡി, മാക്കാഉത്രേരാപ്പിഡിം ന -
സ്വാലത്തുരുമാരത്തിലുഡിയ -
അഴിം ശ്രീഹന്ത്രേഷ്ഠൻ സഹായം !

ര

ഒഗവൽസ്സോത്തുല — ശ്രീമഹാരാജാക്കം

സീതയുടെഭായിന്നും ക്ഷേമം -

മനനന തത്തബന്ധനതാകെ വിശി

സപാതന്ത്രതോടു ലക്ഷ്യപൂരി മൃദം -

നെയ്യും ചട്ടിപ്പാട്ടിച്ച സ്സും

ഒമെതക്കം തന്റെ ഭജാവിക്രമവിച്ചുല -

യദ്ദോശാഗ്രിയാബന്നനമർത്ത്ര -

പ്രാതത്താലേറെ വാഴ്ത്തേപ്പുട്ടമനില .

സുതൻ ശ്രീമഹാരാജ് സഹായം !

3

ശ്രീഒന്നുമുള്ള ശിഷ്ടൻ , പവനന ത -

നയൻ , ഓച്ചപ്പത്തനമാത്രൻ ,

രാമസ്പാളിയുടെ കുന്ന് , ജനകര -

ഓജയാധാരമമം തീർത്ത വൈദ്യൻ ,

ശ്രീമന്മാനൻ , നിശാടർക്കാക്കണ -

തരനാം കാല , നാലുതതിയുംര -

ഗ്രാമങ്ങളിനറ ക്ഷേമവം , ശ്രീതന്മുഖ -

നൈവാ ശ്രീമഹാരാജ് സഹായം !

4

ആരും വംശന മേധാവുല , മതുല -

വദ്ധാഭംഗി , വിത്തേശന്നുരം -

തീരം സവുത്തു മുഖായവ തടവിന

നയ്ക്കേരുള്ളുവാഹണമാർ

ചാത്രപം ചെറുതു കാലോചിതമിഹ

നിജസ്ത്രേപാനനതിയും നടത്തി -

ഔപ്പം കമ്മാവലിയും പെരിയ സുതു -

തിരാം ശ്രീമഹാരാജ് സഹായം !

5

സ്ത്രീ ക്ഷമയാബലി

തുമന്ത്രപ്രചോദനാമഴകിയ വിളന്തൽ-

കൊണ്ടു മുടിക്കിടക്കു—

സോമത്തപ്പാടങ്ങൾ തോറു ചാന്തിനയുഗം

വച്ചുകൊണ്ടിപ്പുപോലെ,

രാമഭ്രഹ്മൻഷി നിർമ്മിച്ചുകളിയ പുതുവി—

ശ്രായ നാടകാനു കാണമാൻ

ക്ഷമതോടുകൂടി ‘മാബലി’ തരിക

സമ്മതം ശരാം മദ്ദേശുന്നത !!

ഒ. ക്ഷമവുകോണമൻ

അതു മട്ടാധവരം ഗമ്മവൃന്ധിയായും,

തുരുതുകചക്രാധപയ—

ഗ്രാമത്തിനു ബുക്കാഗ്രബാധ കൂടിവാൻ

നമാദ്രികളും ലഭായും,

ആമൽപാശ്യവർത്തൻ ജയദപിപവര—

നാജ്ഞാനമായും, പ്രാർഥനയി—

യുംമത്തിനാസിയുമാം മുകോണഗമ—

യുവ്യാഹതം മംഗളം !!

എ. മുഖ്യനകാടിസഹായപ്രാണിനം

മുഖവാൻ, അട്ടുനീ, മഹാജാനം,

മുഖവാനാജഗമേജൻ ഉക്കാവനം,

മുഖകാണാചീജുഖാഡാരു ചോതം—

തിരബിഴിയാനേകിരുണ്ടായേണാമേ !

ക്രമവ്യപലതി

എ. ഗണപതി—സംസ്ക്രി

കരിക്കവനാം തുംഗാനാമൻ അം,
കരിക്കിയനേർവേണിയാം വാണിയാഴിം,
കരകവിയും കായഞ്ചുമോട്ടുമെന്നു
കരളിലകം പുക്ക കളിച്ചീറണാം

ര. തിവസ്ത്രി

‘മാടാ’ഞാവാസവും വാദവുമെവനെ, വന്നു—
ക്രാനിയുള്ളിക്ക് ലോറി—

— മുടാനും മുർഖാനും അന്തിവവപുഷ്ടി ധരി—
യുണ്ടാനും ‘ത്രതി’ തന്നെ,
മുടാനും മുർഖാനും, വില്ലാധനസുരക്ഷിസി—
ലക്ക് വർണ്ണിച്ചു വാഴുന്തി—
പുംബാനും ‘വബന്നയുള്ളിപ്പുകളി’ കയവനാ—
രായവൻ താൻ സമാശം !!

മ
മുടാനും കുട്ടിക്ക കിക്കലുടീരാലു—
നൈ മുർഖാവിലു—

ജീ എനിക്കംക്കലഹൻ തെളിനത കളിന്തി—
ംവിച്ച മാലിച്ചുടൻ

മുത്തിച്ചും പലേതാന്തിലഗജാ—
വരക്കുംകുംക്കലളിപ്പ്

പത്തിക്കീരെറ്റുന പാണിമലരായ
ക്കുപ്പ് അട്ട മരൻ !!

മ

ര.

4055

മെയ് ക്ഷോപ്ത്വാം പാവോട്ടേള്ളം മക്കാട്
മയി, ലാ ക്രൈസ്തവരുടും മാനിന്-
നേങ്കൊട്ടേച്ചുല്ലമോ മയ്യുനിമലമക്കളു-
ഡോളിപ്പറവന സിംഗൾ,
വാക്കോരോന്നായ് സ്ഥിരത്വം കരബയാടഗജയം
ഗംഗയും തമ്മി, ലീം-
ക്രൈസ്തവിഭാം ക്രിസ്തവക്കരാവിയൈകളുടക്കണ
സാംബുൻ സഹായം !

ര2

ര. ക്രിസ്തിനാമുത്തി

പേരാലിന് തരയായ പാഠനിലയം-
തന്നിൽ, സദാ സംരക്ഷണ-
തീരാൻ വന്നാണെയും നാശം
കിഴവന്മാരാം മഹാക്ഷേത്രിൽ
സാരാത്മകങ്ങൾ മുഴുവൻ മരനവിധിയാ-
ലോതിക്കാട്ടക്കം തുൽ-
ആരി രാജിച്ച യുവാവു വേണ്ടമറിയു-
ണ്ണാവാൻ തുണ്ണുണ്ണാമേ !

ര. മംഗലത്തുപുൻ

ക്രിക്കാലം കഴിക്കുത്തിന ചെലവെഴുതാം,
യൗവനം മോഷമാർത്താൻ-
ക്രിപ്പോർക്കാക്ക ഭേസിക്കണിയു,— മഹാ
ദിനാഭാജ്ഞായ്, പുഞ്ചാഭായ്,

മു. ശ്രവണ്ടേസ്വരമാല—ാദ്യവച്ചലതി

കിട്ടില്ലെന്നും തരം തപഞ്ചപദങ്ജനവിധി-
ഡ്രോ,—നൊഡും,കുറ്റുംബാചീ—
മട്ടിൽത്തിളിംത കക്കിച്ചുതൃക്ക ശ്രവണ് !
‘മംഗല’ക്കണ്ണത്രാസിൻ !

ഒ. സുദൗംഗാരാഖിവാല്പ്പദയം

വിജയിച്ചുകുംബു പ്രിയാപദാന്ത
വിഷകണ്ണാഭരണൻ മനേജവെരി ;
ഗുണബലതുപാണനായു് സ്വരക്കൻ—
സുരണം കൊരിവവനെന്ന തോനമാരേ !

എ

പ്രിയാപുണാമേ ശ്രീശ്രീവരകൻറ
സുപക്ഷീപാലേക്ഷണകോൺകാട്ടം,
പ്രസൂനബാണൻ ചിലമേര തൈഥാടത്ത
മരംകേരുക്കുക്കുലപോലെ വെയ്ക്കു !

ര.

ജടയല്ലികർ, ശദൗഗയാം മരണം,
വലയാകാരകപാലബ്രീജകാഡം,
ഇവരെയാള്ള ജയിപ്പിതീരവക്കും,
ഗുണന്തരാം ചാളിയിൽപ്പിനേ പദ്മം !

രു

ഉരക്കാണന്തരേന്താങ്ങ കട്ടണ വെള്ളിമാ—
സാപ്പായിട്ടം വാന്നു അടിച്ചു തീപ്പുക്കും
കാണാതെ വെയ്ക്കു വിജയാവിഹാസമേ—
റാ, മുഖവെക്കാള്ളിതുവിന്തനാം ശിവൻ !

ര

രിവാദവാഡ് ജപ്പാനിവിബോദ്ധനാൽ
വിറ്റുള്ളണ്ടീടിന കയ്യിൽനിന്നുടൻ
ഗജിച്ചപോയ് വേർപ്പുകളാൽ നിരണ്ടതാം
രിവൻറ അംഗങ്ങൾ വെയ്യു നിർപ്പുയാ! ①

ആദ്യം സ്ഥാപിക്കിയ പ്രിയാദ് മുഖാക്ഷാ-
സസന്ധ്യാവിത്തമലിച്ചറുനീഡൻ,
അചർത്തൻ വള്ളായ കാശുന്തനി-
നാരകപ്പായ കഴുത്തമംയ് അജയിപ്പു! ②

ഉമയുടെ കഴിവിരൽ—നട—തെറി-
യാണിയിൽ വെൽവു, നാവേദ്യവ വളര്ത്തം,
തൈരെ യിരട്ടിപ്പിച്ചു,
പ്രണയത്തുടരായു, മെമരണിവാശം! ③

പ്രശ്ന പാം മലമകാൻ കണക്കാൽ
വിജയിപ്പു, ചതി കാല്ലും വീണിച്ചേഡാം,
ഗിരിശ്നംവരയും ജയിച്ച പൊയ് താർ-
വിവിഭൻ വിജയയപജം കണക്കേ! ④

മടിനന്നിലേംജിച്ചിരിക്കയാണോ
പട നാശാനനനെന്നും ബാഹ്യലേഡയൻ
പുടനീക്കിയേ പാതു സന്തീതം യു-
ജ്ഞടി ഒക്കവെച്ച രിവാക്ഷം ജയിപ്പു! ⑤

എ. ശ്രീ പണ്ടംഗോത്രമാഡ് — ശക്തിപലതി

ശക്തിപലതി

എ. അംബാന്ധവം

കഞ്ചമടനവിനോധിയോഗിക്കാൻതന്നെ—
കിങ്കുടൽ പാളി പക്ഷത്തേട്ടുത മങ്കേ !
നിങ്കപമരക്കി നിന്നപാംഗ്‌ഗലീലം—
വിത്തിനു വീണു വന്നാണിട്ടുനു വീണ്ടും !

എ

കളിർമലയിലുംതിച്ചുവന്ന നാനാ—
ലഭിതമനോഹരകല്ലുവല്ലിയാണെ !
കളിച്ചിതറിന നിന്റെ തുക്കശത്രു—
നെള്ളിച്ചിന തൊന്തു തലതന്നിലെനു ചാത്തും ?

ര

ഖുളുമതിയണിമൃദിതൊട്ടു തക—
തെളിക്കര കിഡ്സിന തുപ്പും വരെയ്ക്കും
കളിമുട്ടുജുണാളുനാളുകേൾ—
വിളനിലമാം തവരയു് നിന്നപ്പുനമേ !

ര

വലമ്പനവയ്ക്കിമാൻകളോമന്ത—
തലവുടിതന്നിലണിഞ്ഞ പുക്കലൂലേ,
പലവുത പരിപൂജകവയ്ക്കു തുക്കാ—
ലലരടിയൻ്റെ ഇടിയ്ക്കു വയ്ക്കു കുറേ ?

ര

പനിമലയുടെ ഒപ്പതെലക്കിലും നീ
കനിവിട്ടേവഞ്ചാഖാരാറു നോക്കിനാലേ
ജനിച്ചതിമയമാം മഹാപുരാണ്യ—
പുനിയിരു മാറ്റി പലശ്ശരമും കുറിപ്പു !

ര

അവ വക്തിയിൽ നില്ക്കുവോർക്കളും
യിവഭകിതോ വിധിവില്ലെങ്കിലും,
അവരെയനിശ്ചയമന്തിനാനുചിത്തു?
വേണിയെ മാത്രമിവൻ ജീച്ചു ആടാ!

ഓ

മലരണിമുട്ടേവേണി! മതതു തിഞ്ചു-
മലയുടെ മഞ്ഞല്ലമംഗളക്കണ്ണേ!
മലയജമധനീയമദമാസാ-
മലവദനേ! ഇയ, മാമരക്ഷിജ്ഞൈ!

ഒ

തിരക്കരത്തിലിളക്കിളി, തിക്കളേ-
ത്തിരക്കിവെച്ചു കരിക്കാവീവിയം
വിരക്കെഴും സീരിഡാർലഡനീരമാ-
മൊര ചുക്കു സുവസ്ത്രാടി വോക്കം!

വ

കാദംബിനീസമക്കേഖവരകാന്തികൊണ്ട്
കാദംബവാടി സതതാ കുമനീഷാക്കി,
കാദംബരീസുംഡിലാനന്ദയാടി മേധം-
കാദംബഗംഭിനി കനിത്തു മും താട്ട!

ഓ

ഇന്നും നന്ദകിന ശംഖവിൽ തിരുച്ചി-
പ്പേരനിക്കൾ, പാത്രവെൺകതിൻ-
മുത്തുപ്പും കരം ചൊരിത്തു, പുർണ്ണകലനായ
തന്നിങ്ങന്നതിനാംവിധിയം,
ചെവന്പട്ടിൻ ഉയമേറ്റുകേതിനെ ധനാ-
കാദംബ ഉജീച്ചു, കലാ-
നവത്തിനു നിഃാരാധ്വനിസുതാ-
പാദം താഴെ മുംഭാ!

മു

മന്ത്ര ഭഗവൻസേജാതുംലും—രക്തിപദ്ധതി

‘ഗതനായി തപസ്പിഞ്ചതവസ്ഥാ-
തനാ’ മഹാശ്വരം മുഖധാസമാന്നപോലെ,
ബഹുതിസിംഹാനന്ദങ്ങളുാകാം—
ശിവത്തിന്റെക്കാക്കക്കേള പ്രണിജതിട്ടിട്ടിനേന്നും !   മഹ

2. വാദ്യവീണുവം

പാരിൽ സർവ്വചനാവലിയ്ക്കുമൊരുപോ-
ലാശംഗാനമാകം മഹാ-
ഭാരിപ്രഭാതയകരവാന്നതകിഞ്ചു-
രക്ഷയുനിക്കേപമേ !
സുരിഗ്രേഹ്യർ സമാസപരിയ്ക്കുമഴുനെ !
സാക്ഷാദ് ശിരംജേ പിതാൻ-
മാരിപ്രക്ഷതിരേ ! ജയയ്ക്കു ഭരത-
ക്ഷേമാവശ്യസാധിത്രുമേ !   മ.

കാളീഭാസവഭനേ നടമംട്ടം-
നാളി,ലൻപടയ ഭാരതിതിന്നുറ
കേളിപക്കജമതിത്തു മധുളീ-
ഹാളി വിജപമധും വിജയിപ്പു.   a

ഭവനഃഭവത്വിന്നവിവനം പരമ്പര-
ഭവരക്ഷാന്തനിനു മുഖ്യിംഗണ്ഡ്യായ
ഭവമിച്ച സദ്ഗുരു കീരിംഗാഡയാം-
ഭവത്വിന്മുഖത്വിന്നുഡു ഉഡിയ്ക്കു നാം !   12

ചേരാണ്ടുള്ള കൂദീപലൻറ ചുമലി—

യുച്ചായും നൈതികളും,
അാരവിൻറ നടപ്പിലും, തഴികനാം-
പോക്കിൻ കിടപ്പികളും,
മാരാപ്പേരിയ ഭിക്ഷുവിൻ വിളിയി—
ളും, നാനാവിധാകാരമാം-
മാരാമന്ത! വിളങ്ങിട്ടു കവിതേ!
നിന്റുകാർക്കിന്താ വന്നും!!

ര

യീരപ്രജന്തയഞ്ചുംഗവാഞ്ചുമിവമുംഗഞ്ചാം

ദിശക്കന്നാരും,
സെപ്പാം സ്വത്കവിവാണി പാണിമലരാൽ
ചൊന്തവീണ മീട്ടന്നാരും,
പാരം പാടവമാൻ തുലികകരിതൻ—
നാനാതരം നാൽത്തന-
സപ്രാണസ്ത്രങ്ങളമന്റെ ഏകരഹി!
നിന്നുക്കുട്ട നിന്തൃാത്സവം!

ര

സാരസാസനനാഡിയാം സക്കാ—

മംക്കമഘാരസം—
സാരസക്കമാരുവാനതക്കണ
അൻതിക്കേനാക്കിനാൽ,
സാരവേട്ടിമനോനിവാസിനിയാം—
വിലാസിനി വാണി നി—
സ്ഥാനായുംകഴിവോരനിയും
സമസ്യസംത്രണമേകണം!

ര

സ. മധുരമോഴി

പള്ളിത്തലേവണ്ണുപ്പുനോട്ടുകൾ!
 കുറിക്കുമ്പിച്ചന്നിന്നെന്ന് കണ്ണതാമനോ!
 മദ്ദാജയപ്പൂർണ്ണ കാടിക്രൂരംഖാ!
 മതിമക്ടസപാമിതൻ ഭാഗ്യസന്ദേഹി!
 മാനിരയാം ബഹുതിന്ന് ചെക്കാനോ!
 മരണഭവാദ്വാത്തിപ്പു നമ്മങ്ങോ!
 ഉലകവിലം സ്വജ്ഞിപ്പു കാത്തൊട്ടക്കാൻ
 നല്ലമാണോ ചില്ലിയിളക്കമുണ്ടോ!
 ഉദയരവികാനിയേക്കു മമ
 എഴുക്കണ്ണഞ്ചുന തന്ത്രംട്ടി!
 നനക്കമരൻ, നാമുവൻ മുന്നായുള്ളു!
 സുരവരകം വദിപ്പുഡപാശം നാമേ!
 പരിശാ ചങ്ഗോപമചാരംവാങ്ങു!
 പരമഗിവോ സാമ്പാൽ പരഞ്ഞുവമേ!
 കവിതകളിൽ കുറഞ്ഞമീയെനിയ്യു,
 കവിയുംതിനാകു് നീ കടാക്കിയേണാം
 തവ കനിയുംകാണഡല്ലോ, മുകനായു,
 നവകവനകോവിഭന്നാരാകനോ!!
 അകലണമെൻ മന്ത; വാക്കിലുട്ടു
 വികലതയുണ്ടാക്കരായതിനായു
 സകലകലംതുപിണ്ടി വേവി നിന്നു—
 പ്രകലിഡ്യ കവിട്ടു മുള്ളുന തൊൻ.

എ. ശ്രീപാർവ്വതി പ്രഖ്യാതി

വന്നിട്ട് നിന്നരികിലേരെ വിനീതമായി
നിന്നിട്ട്, നിന്നനാട്ട്, മുധാനി ‘നിഭാന’ മീ ഞാൻ
എൻ നില്ലും രാത്രികളിൽ ദണ്ഡാന്തം മാറ്റ-
ബണ്ണിട്ടുമെന്തു തിരവുള്ള മലിനതികാത്തു? മ

ദേഹം വിചാരിക്കുകയേ വള്ളുന്ന; കയ്യിൽ,
സന്ദേശത്തിട്ടുവൊഴിയാൽ “ഒമ്പടി” പോലുമില്ല;
അതേക്കു ഞാൻ പറയുമീയശലബാ, സാ നീട്ട്-
കാരോമലബാം തിരഞ്ഞീഡിക്കുകയും കുറേ! ര

ഈ നേരമോന്നകിലുക്കത്തിലാണുമെന്തും
വാനിടാത്ത വിധാനം, മലുവയകിൽ
തന്നെയും എന്ന മുത്തവസാരമെന്നില്ലെങ്കിൽ,
വാനേറ്റിടായ്ക്കു വിശ്വമം, വിശ്വക്കൗകാശതു! ഒ

പുജ്ഞിക്കുംഗനങ്ങളോ! എന്നരികെട്ട് “പാപ്പർ-”
പുജ്ഞിയും പുതിയ ചേര മുവന്തപമേക്കാൻ,
തുജ്ഞിക്കാലിച്ചു തവ കാൻമുന പോരു, മൊന്നു-
കൊള്ളിയും കായത്തിവനിൽ, കളിക്കന്നിൽമാതോ! ഒ

വേറിട്ടാതരിക പിച്ച പിടിച്ച പായ-
മാറ്റിനേക്കനിശ്ചവണ്ണയല്ലട്ടിനു,
വേറിട്ടാരാളിമിഹ പിന്തുനായില്ല, തെള്ള
ആരിട്ട് ഒഴും വിടിക്കുന്ന കലംരാലക്കുന്നു! ര

എന്നവും മരിച്ചിട്ടും തന്നെ വനിയ്ക്കും സാധ്യം ;
പിന്നൊക്കേക്കിക്കാൽ “ഭാണ്ഡ്” ഘുമണ്ടു തോളിയും ;
ഖനനക്കുറവിനുമിതിയാണെന്നൊരു ഫ്രീക്കോക്സിം
തന്നെക്കിൽ നന്ന, അങ്ങനെയുള്ളാം കാണോ ! നു

വള്ളിക്കുക്കു പറവാൻ, പുരാവവരിവാമ-
മെയ്യിൽപ്പുതിഞ്ഞ മലരംമണിത്തിംബേ !
നിന്തി ഗും ചെറു മുതാലുനിലം നെയ്യും, തന്റെ
കള്ളിൽപ്പുണ്ണം കാജതികാത്തവനെങ്കും സദവ്യം ? ഒ

ഓരിപ്രാരിണി ! ശിഖേ ! അവ സുപ്രസാദ-
നീരിൽ ചെളിച്ചു തിരുനീലകട്ടക്കുംനാട്ടം
ആരിൽപ്പുതിയും മവർത്തൻ രാവാട്ടിൽനിന്നു
പോഴിപ്പു പുമക്കുളാരിയ്ക്കുളമെന്ന കേരളം ! വ

നിന്നപത്തിലേതൊരുന്നും പണിയുന്ന, വേണ്ട
സവാത്തവന്നും അരവാട്ടിലിച്ചുകേരും ;
ഇവാന്തിലിക്കുമെന്ന നിന്നെത്തുച്ചെമന്നും കാരും
'കയ്യ'ന്തിലാക്കരുതു കാഘക്കുതാനുകാണോ ! നു

ഗൗരി ! തപാലീയമണ്ണന്തും സാലവനിയ്ക്കു
നേരിട്ടില്ലിരുവരെയും നന്ന പോലും,
തൃപ്പുസാദമിനിനിയക്കിലുമെങ്കലും
ഓരിപ്രസക്കമൊഴിയ്ക്കു ദയാപരായോ ! നു

ഓ. തദ്ദേജിപ്പിവം

ഉക്കാളി മുഹമ്മദ് മാടി, യുവകിന്നാറുന്നാം-
നികാലിണയ്യും പണിയാതെ, തെളിഞ്ഞിരുന്നാൽ,
തകാ സ്വഭവമിതി തരിയുമൊരാക്ക, മെന്നോ—
തെങ്കാളി! നിശ്ചി ജേനാണിന ന്യാൻ തുനിഞ്ഞേൻ.

മ

വാക്കാളിക്കുടവിഷനീ'മെരേത്തു' ചെയ്യോ—
വരൻകാളുകൾന്നാട കുന്നിഖലിച്ചു ക്കേറു!
ശകാലവം അവിടാന്നാങ ശാന്തിഭവനീ
നികാലക്കരു കരതുന്നിതു ന്യാൻ 'നിന്നാനം'.

൧

ഒക്കം തുണ്ണവ ധരിച്ച മരഞ്ഞര കട—
മ്പൂംക്കന്നുകേ പെരു ശാന്താസത്തെ പീഴി'ത്തി
പക്ഷംപെട്ടം മമ മനം കഴകിത്തുച്ചതു—
തികയ സദാ കടിയിരിയ്ക്ക, കമ്പിടാം ന്യാൻ!

൨

നികാം ക്ലിരീട്ടനുടെ നമ്മടിങ്ങംബുരാനെ—
അതികയ്ക്കിടന്ന കളിയാചിന കാളി! നീ താൻ,
എക്കൽ പെയ്യുത പരിഞ്ഞാപമാഴിയ്യുംവാൻ; നി—
ദീകം ദായാമഴ ഉചാഴിയ്യുണ്ടാമാവുന്നാളും.

൩

അക്കത്തിലന്തകനെ വെന്നുഴുമീശപരഞ്ഞര—
യക്കത്തിനാഞ്ഞരണമായങ്ങളുണ്ടായോ!
പക്കത്തെമേരുമടിയുണ്ണര മനസ്സിഖിഞ്ഞു
പക്കത്തലാറി വരമേക്ക, വഞ്ഞാം തോ.

൪

കക്കേളിബാണാടെ മേനി കരിച്ചുവൻറു
മക്കാ മലീയപഴശഭവത്താമ! ‘നിഃനാനം’
കൈകേമാം ദുനികൾ വാഴുന്നിന ദോഷാചക്ഷീ—
സക്കേതമാം തവ പദ്ധത്യമാത്രയം ഒഡ.

എ

ഹ്രക്കാരമീടുണ്ടുമാശരുന്തന്റ് ഭരണം—
മങ്കാരമാകമടവിയുംായു കാട്ടതീയേ|
തക്കാതെയായുവരണമീഡപരി! ജാല്പ്രജമനം—
ബണങ്കാമും മാരതിനു നിന്തജ്ഞം പ്രധാനം.

ഒ

എൻകാലബദ്ധഭൂമാഴിപാൻ തൊഴുകുന്ന പദം തേ;
വൻകാലമല്ലെനു വധിച്ചുവരുള്ള കണ്ണതേ!
ഹ്രക്കാശരു തടവി നിന്നുടെ കല്പവുംക്കു—
സക്കാരമാം കഴിൻ തൊഴിംതുവെന്നേ സമ്പ്രൂദ്ധം?

വ

തക്കാക്കാഡായരനോടുപോട് വിചല്ലട്ടത്താം—
തക്കാണുകൾക്കാൽ രബായനുമായ താരക്കു|
തക്കാൽ സദാ തടവുമീ വിക്രാലുവയോ—
തക്കം വിടാൻ തവ നിങ്ങുവണ്ണമാവരിപ്പുന്നു.

ഓ

സകല്ലുജപ്പുതിനെസ്സുവുംപുഞ്ഞരാം!
സകല്ലുപേജുവിൽ അഹർഷികൾ കാണുമെന്നു!
വക്കല്ലുക്കുംജാവപല്ലവതല്ലുജാലു—
അതിക്കൽ പരാജയമണ്ണപ്പും തൊഴിം തേ.

എ

കാക്കാരണാരമ്പി! കമ്പിതവഡിനുവല്ലീ—
കാക്കാരക്കീഷിത്താമസ്സുസൗരിവദ്ദേ!

ഞാൻ കാളി! നിന്നുടയ കണ്ണമുന്നവൻടുകരംക്കെ
പുകാവതായിവരെനം, കരണാപ്രക്രയാക്കേ!

മഹ

മാകയുർത്തു മിചിമുഹാത്സവമാം ദിവോ! നീ
ശാകയെന്തിയും തിവൻ തവ ഭാസനഘ്യും?
ഞാൻ കമ്മം ഭോഷമികവാന്നശ്യുനം, ഭക്തി-
ത്രേതാർ കല്ലുഷാളി! ചൊരികെന്ന് കരംതാരിലെന്നം മഹ

ഒ വീ സ്തു വം

എ. സംസ്കരിപ്പണി—

ലാവണ്യാവാസന്ത്രവാം കിലുടെ മകളിം

കാണംകിൽ കാല്പ്പിൽ വീഴ്തം—

ലാവണ്യാധിംബരങ്ങായ്, സ്ഥാനം കൂട തീ-

തേരായ സന്ന്യാസിയയ്യു,

പുവയ്ക്കാനിൽ നീനിച്ചു, വന്നെടയുടലും—

കുടി വീതിച്ചുമേടി—

ചുവം ചാരാഴ്മമേം തവ വിശ്രമവിലാ—

സങ്കം പിഡപാത്രരങ്ങൾ!!

മ

പാലാഴിപ്പുണ്ണം വാണിയുമണിവലയ—

കപാണമേലും കരംതായ്

ചെലായ് വീതുന ചെന്ന് ചാമരമിതവരും

ചെന്ന നിൽ ചാതവഞ്ഞും,

ര. ശ്രവണ്ണന്മാല—രക്തിപദ്ധതി

ലീലാകുജമരംളപ്രയന്തവിൽ വിള-
ങ്ങന്ന ചന്ദ്രമരപ്പു—
പോലുയ് ക്ഷാമേരി! കാമേരപരമധുചന്ത-
രോതിവം നല്ലിട്ടുണ്ട്!

2

കുന്തയും സുവർണ്ണപ്രചാരവകലാ-
പാഖ്യിതം നിന്മ കഴത്തും;
കാന്തപ്പുാർക്കാഡ മിച്ചാവലിപരിലസിതം
തുപ്പം പോലെ തന്നെ;

സപാന്തം കക്കന്ന കൈത്താറിനമൺവളവ-
നുററ ചില്ലിയുമില്ലോ?
രാത്രിനം മാരമാലേകിയ രമൺ! മഹാ-
വിന്റും തപസപത്രവാ!

3

അന്നാളീകാസ്ത്രത്താൽ കന്ദവരിമിഴിയിൽ,
പാറായാക്കാൻ മിച്ചക്ക-
ണ്ണ,നാഭം, നിന്മവിഞ്ഞാഗാൽ സ്ഥാപനമന്ത്രിവാ-
ദഭന്നായ് ഒട്ടുംവൻ,
ചെന്നാത്താപം കൈച്ചുപ്പാൻ തപനത്തണ്ണയാ-
മാറിൽ മാളിക്കിടന്നാൻ;-
അന്നാം തൊട്ടാണു ഓഷ്മായൺ! പുകനിന്മി-
വൻ നാലിയും ഒക്കാപ്പു!

4

ര. വിത്രമല്ലംസ—

മുള്ളിപ്പുംനു കണ്ണീരവൻം മിത്രക-
തേരി വാരംമിന്നലോട്ടം,
വൈള്ളിക്കുന്നിൻ മടിയുമ്പിന കരിങ്കിലിന്-
കാന്തി കംണിച്ചുകുങ്ങോ,

തശ്ശിക്കേരും ജഗദ്ദ്രോഹികളിട്ടുട കുചീചേ-
ഡ്യോര വഷ്ടിച്ച പാരി—

നാമ്മിൽ താപം കെട്ടതീടിന തവ കനിവേ
താജപനിയുള്ളിൽ താരെ!

താഴാരാൽ കണ്ണി, തായാടിച്ചമൊരു തിന്റു പോയ്—
ക്കൊയ്യിട്ടും പോലെ, തുച്ഛക്കൈ-
വാളാലഞ്ചൗരിത്താക്കരിനമിതിജർത്തൻ—
കബുരുക്കതകളുള്ളതിൽ,

ക്ഷേപത്താലോഹാസിതതാടത്തുൽ കൂടുന്നനരസം
വുണ്ടി തുന്തം ചവട്ടും—
കാളാംഭാഭാഭാം നിന്മ കഴലധിതഭരം മാർ,
കാളി! കാക്കേണാമെന്നാ!

三

ആട്ടം സന്ധ്യായ്യുന്ന്യുപ്പവനുട ദയിതോ
പണ്ണ നിന്മ പൊന്നശിത്താ—

ലാട്ടത്തിൽ സുംഭം തത്സഹജനമകതാ—
രാട്ടമണ്ണായി, കൊഞ്ചാം;

കുട്ടരെപ്പുക്ക്രമ്മാക്കിയ ഭവതി കനി—
ഞതാടിയുംകൊണ്ടിരിഞ്ഞു,—

ക്കോട്ടം നീന്മാംഭവിപ്പുംതതാഡ നിലയുലക്കി—
നീംനുതാഡയേറുമണ്ണാം!

四

അമ്പംവുണ്ടാണിതോദ്ദേശാന്തരിന്നുത്തുടാ—
ഭ്രതിസംഘ്രംഖാക്കം—

സംഭം സത്തു നീംബംസമയമരിയുമാ—
രഘുവിച്ചുവുംവോം,

237 ശ്രദ്ധാനുസ്ഥിതി—ശക്തിപ്പാലതി

നാമമുദ്ദേശ്യം നിയമിക്കുന്ന നട-
തുന നിൻചാരാവണം—
നാം തെച്ചുനാം കേടുവിവനിയ തുനികൾ-
ക്കിന്തുനാം പ്രദൃഢാണ!

വ

സന്നാധം പുണ്ണതിന്തെത്തത്തിയ ദിനിജ്ഞമായ്—
പ്രോവിഥിന്നനാഴിലഭന്ന
നിന്നാസ്രാത്താരിഡും, വിശ്വാസിലുമലഘം സും-
മോദമലഘം വള്ളന്ന;
ചൊന്നാൽത്തീരില്ല നിൻപ്രാദേവമഹാ, മഹാ-
ദേവി പ്രോഞ്ഞായ ഒന്തുന
നിന്നാലാക്രാന്നനായപ്രാഞ്ചന്നുംവിന്നാ-
വസ്തു വീണ്ടും വധിച്ചു.

28

വിത്രബാധം വിശ്രാധിപ്രജഗളമഹിയും—
പള്ളിവാളിനാ, മജ്ജിൽ
സ്വീഹിതാനാദത്താകാട്ടം ത്രടക്കമനിമിഷ—
സുനികരാനാം കാർണ്ണത്താഖിക്കം,
മാതാപ്പോ ശീപ്പ സേവിപ്പോരു തിരവഭന-
തിനുമെന്നിച്ചു താമ-
ഗ്രീ താമുധപംസനാനന്തംമരാഖിയ നിൻ-
ഡുഡലില്ലയും ആപ്പാം!

29

2. പശ്ചിമാംസഃ—

നാലാമ് നാഡുപ്പുരുഷവോയ്യിലഭന്നന്നും—
താരണാച്ചും, സ്വന്തേജ—

സ്നേഹം യോഗീന്ദ്രചിത്രാഘീയിലൊരു പവിഴ-
 ബുദ്ധിനെപ്പുറരവെച്ചും,
 ലീലാകോപങ്ങളിൽ യുജ്ഞടിയുടെ ജടയാം-
 വല്ലിശിൽ പ്ലൈവർത്തീ
 മേലായ് ചുത്രുത്, ഇയിക്കുന്നിതു പരമതിവോ!
 മന! നിന്റു തുപ്പാന്തം॥

മഹ

വിലാസും, “ഈലാജാഡിയൽവനമഹാ,-
 കാജകാജാത കമ്മ-
 അംബുരുജ്ജിതു ചോരുത്തിരു പദ്ധതലാ!” എ-
 സാമിമാർ വാലുംഭന്നും,
 കാലാരിസ്പാമി സംഭാന്തിരയാച്ചപരതനായ്,-
 ക്ഷാമകം പുണം തുക-
 ആ, പാമാരകമേറ്റിന തവ ചരണം
 ഒമ്പി! സേ വിപ്പുരന്നം॥

മഹ

ആരക്കാം രജസ്നാകിയ തുണമിയലും
 ബുദ്ധിഭവഗൃഹ തേജ-
 സ്നേഹം താനാകയാഥലാ, തവ പദയുഗജി-
 യീതു പാടല്ലമേണു!
 കും ലാക്ഷാനലേപദ്ധിത്രണിതങ്ങിയാ-
 മായതിൽ പറ്റിനില്ലും—
 ധിസ്പാനത്തി, കന്നുക്കുട്ടു, മൊരുപ്പാഴതും
 രാഗസംഗ്രഹമില്ലും!

മഹ

അനീഡാക്ഷാലിപ്പാം നിന്റുക്കഴലിന്നു. ഫവ്-
 ട്രൂഡോക്കീഡിയും—

மாலூக்குள் தபதி பலங்காலனாக ஸுமலய-
நலவியாய் மேவிடுவோல்,
வெகலுப்பாராமதே, “திவிசீதயொறுவன-
னம் நடந்து விடவே! நிற்க-
வீலுகோபதினால்,” எனதி தவ ஸவிமாந்
‘ வான் ஸுக்தம் ஜவிட்டு !! மர

സംരക്ഷപ്രവർഖി നേടാൻ, സുരഖി സഹജയാം
 ദിവ്യവുക്ക്ഷാളി പെറ്റ-
 ഒള്ളാസ്ത്രവും, സൂരച്ചുപ്പിന്റെ ചുരിക്കഴിവായും-
 വന്ന സേവിപ്പുകായി,
നീരമ്പ്രാഡോ സവുതതിനു വിളക്കിലമാം-
 നിന്മപദാംശാശ്വതി, മല്ലം
 നേരം ദിവ്യാണി! ദിവ്യാസന കഴിവതിനെ-
 നാശിലപ്പെട്ടിട്ടിനേം !! മര

அஸ்திபூரங்கிறகையை மனிஷமாய-
 வெட நூழுவ்வெற்ற யீங்-
 கல்லூரியோ, சுவடுசீஜ்யதினி வொடிவடக்-
 குட்டிக்குக்குத்துநாயி,
 கிழுரத்துஞ்சமங்ஸாலிகர திருயுவதாய்;
 புளியிகே! ரணநாட்டு
 மழுஞீவுளை நுகூல வியக்கியங்கிழே, எ-
 ரும்கூப்பிலென், நீ

**കീമപ്പാലുത്തമോബാധകളുവിലഭാഗി-
പ്രിയ, ഫോകൽറിനറി**

ഒന്നുംക്കുറ്റുന്നു—ഈക്കിപ്പലത് എൻ

വെവമല്ലും വെത്തു, ബോധാടയമാക്കിവത്ര—
യുഞ്ജി കിന്തുപ്പുജാനം,
ആമ്പാപ്പുണ്ണമാധ്യാരങ്ങണ്ണുണ്ണമിയ—
നാട്ടു, മിന്തുപിശേവ—
സ്നേഹത്തിൽ പാണിപദ്മങ്ങളും ഇക്കളിത്തമാ—
ക്കാനതെ, താഴിമാരും? മര്യ

സപാരാജ്യസ്തീജനത്തിൽ സുതചിരത്താസീ—
മനവിമിയും യതാം
ചേരാതെ സാന്തുഷ്ടരകരകവന ചെട്ടു—
ത്രന്നു കിന്തുപ്പുജന്തിൽ
ആരാജിയും നാ രാഗപ്രചുരിമ, മരച്ചി—
തേരുണ്ണി! വെരാജ്യപുണ്ണ—
നാരാധിത്തിന്നു ത്രക്കണ്ണകയ കുളിയ്ക്കി—
നാഡാരിച്ചുള്ളതാണോ? മന്ത്ര

കാമരക്ഷമോഭയാ ധംഖവവിളനിലമായു്,—
ക്കാമരകാടിസ്ഥമായി,
പ്രും കൈക്കാണ്ടു കാമേശപരനണിമടക്കിയിൽ
ചേപ്പുതാം തപഞ്ചപദത്തെ
കാമം കാമാക്ഷി! ത്രക്കിസ്ഥമിരത ചെട്ടമക—
ക്കാബന്ധാടന്നുനമാം നി—
ഘൃംതപ്രതിനംവേണ്ടി ല്ലുക്കുതിക്കുപ്പേണു—
വിച്ചു പ്രോഞ്ചം, വിത്രം

20

ര. 20 പ്രഭവൻ സ്റ്റോറു റാല് — ഫേസ്റ്റിപ്പാൾ

ര. മഹിമാതിരയം :—

പാശല്ലൂറിനുമുക്ക് പാശക്കരണവിനാ-
രക്കടം നിന്ത്രും നടത്തു—
സോബരണാം പുക്കളും കമലജകമലം—
കാരതകാലാന്തകമാർ
സേചനങ്ങോ കണ്ണിച്ചവയു് പാൻ നിജനിക്കമണം—
ഞെലപ്പുണ്ടാം, ലീഡേയും

അഭിരഞ്ജപ്പുണ്ണം അള്ളാക്കിടിന തവ മഹിമ-
യുടു ദാശമദ്ദാപിമായേ !

പീനാമോദേന വാണീഭവതി നടമാ-
ടുന്ന വൈരിയൈവക്കു—
സ്ഥാനാൽ താനെ പുറപ്പുട്ടുലക്കിന ചെള്ളിയും—

ചേര്ത്ത വാക്കുക്കാം ഷോഡം,
മാനാതീതരക്കും നിന്നുടെ മഹിതവിലം—
സങ്കടം വള്ളിച്ചു തീപ്പും
മാനാലേർപ്പുട്ടു മാധ്യാഖ്യവെച്ചി ! തവ കളി-
രപാക്കൊഡു് തീറ്റിവല്ലോ !!

ഭാരിത്രം പ്രാജ്ഞനേകനിതി, പത്രസമനോ
സപ്രസന്നംസമുല്ലൻ !
പോരിക്ക തോല്ലുന്ന ഗ്രൂപ്പൻ, ജയമൊരു തുകയി-
ലന്ന കൈവന്നിടുന്ന !

ആരിഫ്റ്റുരം ബലാധ്യന്നന്തലവ, മബല-
സൗപ്പുണ്ടം സമ്പ്രദാഗ്രു !
ഡാരിൽ ഗ്രീയോഗമായേ ! തവ കളിക്കുംബില-
സ്റ്റൂഡിമെന്റുരിത്തു !!!

ര. 20

ര. 21

ര. 22

ഓഗവൽ സ്റ്റാറ്റുമാല—സകതിപലതി നൂർ

പാരാം പാരാബക വേണ്ടം പരിചിന കടലാ-

സ്റ്റാക്കി, നീരാഴിമെറം—

പാരാവാരത്തെയ്യലും പാശിവദയിൽക്കേ

നമഷ്ഠിപ്പാതുമാക്കി,

പോരാ, നിദ്രേശപക്ഷിപ്പരിഷക്തിക്കും

തുവലും പുഞ്ചത്രു—

നാരായാംമാണാസുരങ്ങാർ പലഭരഭതുകിലും

തീരമോ നിൻ മുണ്ടാണം? ഏനു

നാനാസ്ത്രിക കള്ളിപ്പിയു നളിനഭവൻ

ഭേദി! നിൻ ചോദനത്താൽ;

മീനായും കുമ്മമായും മഹാരഹി വിഷമി—

യുണ്ട് ദൈത്യാരിഭവൻ;

കീനാഡേപ്പച്ചി ലോകസ്ഥാപനവിവാഹ, നീ—

മുന്നഭേദക്കം നിവർത്തി—

പ്രാനാക്കന്നില സാംസാരികസംശ്രീകിൽ നി,—

നീ നരക്കംതുചിന്നെന്നു? ഏൻ

നേരായിത്തതപമസ്പാദിമനിഗമവച്ച—

സൃഷ്ടപമോക്കം ദനീംഗ്ര—

നമാരാജവാദം സമാധിസ്ഥിത പെട്ടുക—

ക്ഷേമ്മിനാൽ കാശുന്തായി,

അതാവും തവർത്തിത്തിരുപ്പാതിട്ടവതിനേരുതാ—

കാശുന്തായി, വിത്രുമാക്കം

സാരാനന്ദപ്രകാശാരൂഹകവി മലപര—

മുഹമ്മദാഖാഡീകേ! നീ.

രണ്ട്

ഒ. മഹത്താഹാത്മ്യം :—

എല്ലാലോകങ്ങളിൽ തീർത്തങ്ങളിലെ പേരും—
തമ്മിലേപ്പുകഴ്ത്തി—

ശ്രൂദ്ധാവും മട്ടിലുണ്ടാക്കിയ തവാക്കവഹം

ഭേദി! നെബുകി ധരിച്ചാൽ,

നില്ലാതായാംക്കു നാനാഭറിയുതകമന—
ത്മായുധപ്രാതപാതം

പുല്ലാക്കി ജജിവിഹായേയന്നവിത്തിലണി—

പ്രോണ്ടജന്നത്തുണ്ണു നാട്ടാം।

രണ്ട്

ശോകാലഭവിറ്റ പന്തിന്തടിയന്നണയവേ,

ബിന്ദുത്താരത്താൻ എ—

വൈജ്ഞാനിക്കാരം ലോകിശാഖാരണനിലയിലുര—

ചുംബക്കും മുഖപ്രിജനാം,

വൈകുന്നതാൻ വാണിഖാതേ വരകവിത വര—

ചുപ്പട്ട വാലീകിത്തു മ—

ദ്രോഗത്തുപ്പാതി കിട്ടീ; മഹിതശമഹം!

നിന്മരുബീജപ്രഥാവം !!

രണ്ട്

സപാലോകാലാക്കിലുപാ പേരുകിന ജലവു—

നാഞ്ചിനം മുലി ചുപ്പാ—

നാലോപാമുത്രാൻ പല്ലക്കുളിവരണം

സപാതമുള്ളിയുക്കവേണി;

മുഖോകായീഡി മുഖം മുളി മുഞ്ഞപ്പത്രം

രാത്രുയിച്ചുള്ളുക്കെതി—

മുലോംജിച്ചുതാമ തുംബി അവ ജപി—

യുക്കന്നവന്നുത്തസ്യായുടെ ?

രണ്ട്

വ്യാമം കത്തിത്തുള്ളും മറിബൊട്ടയാമം—
വിന്യുന്നപ്പെട്ടു, പത്രി—
സ്ന്മരത്തേഴ്പു, ചതുപ്പു സിനിയിലാട്ടിയാൽ
കീഴമാത്രന്നതിനും

സാക്ത്യം നേടിയല്ലോ, വിവരിച്ചാ ലളിതേ
നിശ്ചി “മനുദേശരം”*

നാ മനുത്തിന് ഒ പഞ്ചാ, ലതികൃഷ്ണരവാം
കംജേന്മാവു ഫോലും!!

രം

സ് “ഹീതാഡോഗാലസംവ്യം കലംരംതസമ—
സ്രൂഷം ഇട്ടാരു പാനം—

ചെയ്യാലും, ഹാനി അട്ടാനേന്താ ഒ അലയിജലം
കൈകരയ്ക്കിത്തു കൈകരയ്ക്കാലും

ഹാ! താൻതാനാ ചമിച്ചും ദ്രുതമൊരു കലം—
അക്കാക്കിനും ഭവിച്ചും;

മാതാചു നിശ്ചി നാമനും തിരുന്തു ഒപ്പം
സർവ്വസംസിദ്ധിചുലം.

എ. സേവനപ്രഞ്ചസ—

ബുദ്ധമാരി ത്രിക്കേരക്കം ജനനി! ഇന്നിമുന്നോ—
ലക്ഷ്മിനേ! ലക്ഷ്മി—

ബുദ്ധമാണണ്ണകാധിനാമേ! ബഹുഖംജുക്കും—
നു ലന്നാഭരണിലേ!

* ലളിതാനും തിരുന്നേണ്ടാലും

മുഹായിഷ്യാന്ത്രിക്കേ! ശൈവത്തി! വെതാ-
പാചക്കാർത്തിക്കുണ്ട്—
മുഹാനാഡാജിക്കാ നിന്മഭാഗതി ബീ-
ജിനിംഗത ദ്രാഗ്രമാക്കം.

രംഗ

മുക്കണ്ണാശതവുമട്ടാകിയ നിാഴടങ്ങോ—
രവു വക്രിയാസ്ഥാനം,
തുകരീരമ്പിലബ്യർ ജാക്കാക്കാലക്കവാ—
ലാഭിവസ്തുക്കരം ഘൃണ്ടം,
സത്കരുംഭേദം ഘുഡം വിലസിന് തവ
തന്തപാത്മവർദ്ധസ്പതം
വ്രാക്കാജാൽ പതിഞ്ഞാൽ രപചചന—
മചലമുഹമേ! മുഹമതുപ്പൻ!!

രംഗ

ത്രീംതത്തുപ്പാഭവം നിന്മം സമാവണം
മല്ലവിപ്രേഷിയജ്ലു;
മീമൻ പദ്മാസ്ത്രനഭ്യ ശൈവത്തി! പക്കി-
ദ്രോധവും വാഹവും തേ;
കാർമ്മടം നിന്മഭാജിയും മുമേതി വിലസീ-
ടുനം നിന്മഭക്കനം; പേ-
ത്താമട്ടിൽ താതനം തേ ഭജനവിമ-
വനം മുഖമാടനം കേരംപ്പു.

രംഗ

ശോണാകാരം നഭംതുചുംടി, ക്ഷവയുഗളം
തുംഗാശലോതമകം, ഘു—
ബാണാരിജ്യേപ്പുംഭം നാർമ്മം ഭജവത;
നിന്മ ചേണിയോ മുഖ്യ തന്ന;

ചേണാൻം അദ്വിജാനേ പ്രമിതനങ്ങൾ-
അപയായക്കു നിക്കൽ-

അതാണാരാവുർണ്ണിക്കുട്ടാ മുളക്, മബനപ-
കാവവിലെ, വിത്രുലെ!!

൨.7

ആരുക്കും ജന്മമേ ജയൻ, തൃക്കക്കു-
ത്രാതിലാസക്കി, മിത്രം-
പായത്തിൽ സ്വീകൃഷ്ണകും ശച്ചി വഴവിവ ചോ-
ണ്ടാൽ ദോഷാകരനും,

നീയൻപോകാത്രു കൈക്കൈക്കുള്ള കിലമുത്തയാ-
വന്മ സിലിപ്പുതാണാ-
നീയത്മം ഓപാല്പ്രമാക്കനിയു തവ മക്ക-
ത്തിക്കൽ മിന്നം മുഖാക്കൻ!

൨.8

ക്രൂയ്യില്ലാഞ്ഞു തോല്പാട്ടുപുടവയുമായു്-
പ്രാശ് തലവക്കില്ലാമെന്തി-

പ്രിച്ചയ്യായുംതന്ത്രം വിഷയരധന-
പ്രിന്തുടർന്നീടുമേമു

ഇച്ചക്രൂഢാരൽ നിന്നിക്കൊങ്കാഡുപാഴുള്ളവാം
കേവലാനന്ദമനും-

വെച്ചുള്ളാ സേവകവയ്യനിയു തിങ്കവക്കിശയ-
സ്ഥാപ്പന്നുംസദ്ധരോാർ.

൨.9

അതുനേതായി ആണ്ടുക്കുന്നവരുടുക
പ്രാഡയന്തിക്കും, വാമദേഹ-

സ്ഥാനാന്ത്രം രാഗമോറീടുക്കുമാരിളു-
ഡെയിലിൻ കാഴുലം നീഞ്ഞര ഗാന്തം,

നൂസ കശവൻ സ്നേഹമാല—രക്തിപ്പലതി

യും ചെറുന യോഗിപ്പവരൈട
കഴിത്താമരതാർ വിട്ടതി—
ശ്രാന്തനേതനിട്ടാഴക്കനിതു ജനനിജഗദ്—
ബോധാവനക്താനോ।

നൂസ

പ്രുമത്താൽ നീലകണ്ണാതസവമരജിച്ച—
മെൻകാളി കാളായന്മുന—
ത്രീമത്തായു നീലവാടിയേലാങ നിബിധനിരം
ചേത്ത നിൻമാത്രമുപം,
ക്ഷേമം ഞാവകാനു കാംമാൻ പകലി—
വിയലും തുള്ളുഖലഗ്രമംസ—
സ്നേഹം ദോഷം വഹിയുന്നനിതു തീരാ നിവശനാ
മാതകലുതയമം.

നൂസ

യാദസ്നേഹം തിമിക്കം കടല മണിക്കരക്കാം;
ബോഗവില്ലോ വിശംഗി—
ക്ഷാദം ധാടേ ടൊഴിക്കം മഹി പരിചിയലും
കൈന്തായാ, മരുയല്ല,
മോദനകാൽ ഭാസിക്കാം പുമക, ക്ഷയിഗതമാം
വിപ്പരക്ഷാ ഹികാരം;
സാദം പറ്റാക്കു സർക്കുപാശരഥമില
ഒവരേഡവക്കേനവാജിജാം.

നൂസ

ആതക്കം കൈവളിത്തും കട്ടവിഷമുതായു്—
രതീന്തിച്ചം; പന്നാനേയു—
മുഖം എന്തുണ്ടമാകം; അവർ! ചുടല—
സിംഹാസനപ്രാനമാകം;

ത്രഞ്ചേരുതാമിവയ്ക്കു പുനരറിമകളാ;-

ഇജജപ്പലാചാംഗനോട്ടം

നീ തട്ടിയുള്ള യന്മാനാങ്ങ ദയവവരെ;-

അഭാധവൻ ചാരിനീശൻ.

രം

മെമനാകം, തൃപ്പിനൈന്നീതവ സമജതമായ്-

ചേച്ചപ്പണ്ടം, അപദംഗ്രഹി-

സ്ഥാനാഭേദ സേവ ചെയ്യാൻ നിജമക്കഴി മും
നിത്തിയും, നീൻ പ്രസാദം

ആനാഭജിത്യാഴി, രതാകരേതയാടനിശം

പുണ്ണമായ് വാണിഥനു;

നാനാഭന്തുയന്നുരം നീൻ കഹിവിഹ

ജലരാഗിയുള്ള മദ്രീഞ്ഞക്ക്രേ.

രഹ

സാരന്ത്രധ്യാക്ഷഭാലാദയവരയാംമാം

നാലു കരിയുംനേ ലീലാ-

കാരണത്താഭേ വിളംബം ഭവതിയുടെ

ത്രഖാമരംഹാസാംഗ്രൂഡലം,

സൈപ്രം സേവിച്ച നേടിച്ചില സുതിജിംഗം,

സപ്രക്കവണ്ണംസപത്രേചാ

പാരംബേദ്യാദ്യശരംക്കി ചെരിയ

കവിയശ്ശൂഡ പുംബണ്ണിലാവാൻ.

രൂ

സാരം കണ്ണഞ്ചി മെല്ലപ്പുതുവിശനിയോം-

നിന്മരക്കം വിലക്കി-

പ്രാരം മേല്ലോട്ടയത്തി മുഖ്യതമാം

ആരിവാമരാറിഞ്ഞി,

മുദ്ര ശബ്ദത്തോന്നുരുമാല—ഗക്കിപലഭൻ

ഒസപരം വിശ്വേഷി നിന്മാന്തവ പരിജനമാം
ലഘുവിയേഴ്പ്പാചെ കാണം
യീം മാ നിന്റപ്രസാഡാലുതവഹമരിയുൽ
കേളിയാട്ടനിതെന്നം.

രു

വാളിത്രും എന്തു! പ്രാഞ്ചകാഞ്ചമിയലുകിലും
ഭർഗ്ഗമോഭഗ്രാവം
മേളിച്ചും, പാത്രിഞ്ഞുള്ളിവനായ പറമാ-
നസസദാന്തിയായും,
കേളിയും, ത്രഞ്ചിയും മുകൈത, സദാ
ക്കുത്താൻ താസിയുകം
കാളി! തപ്ത്വാസനല്ലാതെവന്ന വരഗയാ-
മക്കാരയേപ്പാലെതെന്നു।

രം

നേരത്തൊത്താണ്യവത്താൽ കലകളിപ്പത്രും
നാലുമൊപ്പും പരമാഖ്യാനം
തീരെ പ്രൂമാന്യാധാരം കീഴിൽപ്പെട്ടുമമലകലേ-
ഡോപ്പസന്തുലിയാം നീ,
പാരല്ലും തീര്ത്തചിയും പുരികല്ലത കു-
ണ്ണകാന്തിമുക്കണ്ണനും,-
മാരണ്ണവിയുംകില്ലാ സകലകലകളിം
ഭാസിമാരന്ന പോലെ.

രം

[“നീതനാഡി പദ്മാസ്യ ചതുരിഷ്ഠികലാജനിഃ”]
(പ്രഭാഷണ്ണാന്തം)

ഇല്ലാസം നിന്ന് വലക്കുന്നുത്തു എന്നാരിഷ്യവും,
ത്രംബങ്കാ നിരന്മാഴിയേണ്ടാ-
ഞ്ചല്ലാമമാക്കം റസം ഒപ്പെന്നാൽ വിലയുണ്ടു-
ം തൊഴു നിന്ന് ചാരണേന്നടിം,
തെല്ലാരിയത്തട്ടു, മൃദുജപ്പെന്നാൽ വികുതാ-
കാരനായാലു, മെരന്ത-
നില്ലാടുകിക്കിത്തെള്ളുത്തിട്ടുവനിലപന്നം-
ശാര്ത്തിപ്പുണ്ണല്ലെന്നാലും.

രണ്ട്

യീരം പോരാട്ടമാ വക്കയിഷ്ണനേ അല-
ത്തട്ടുപ്പിട്ടതിനേരൽ
അനരംഭപാടാണുത്തിന്തുക്കൈതുമനിയമാ-
ഡ്സുവാൻതന്നടക്കത്തു
സെപ്പറം പോത്തിന്ന് പുറത്തെടിട്ടുവ-
ന്നണയില്ലെന്നതായുംമാണോ?

രബ്ദം

ഉ. അന്നകവാതിരയപ്പറംസ.—

വേദം നാലും കുവന്നീടിന ഭൂരിജപ്പൻ
ഭ്രംമംതന്നെം ഒപ്പുാൽ
സാദം ധമ്മത്തിനേറ്റീ, ട്ടലകവിലപമനാ-
ഡ്സുജിയാൽ ചുട്ടുരിയേണ്ടി

രം തൈവൻ സ്നേഹത്രമാല—ശക്തിപദ്മതി

ദേഹം കൂടാതെ നീം യാന്വരു ദിനമൊരുദശാ-
ലക്ഷ്മിന്റെ ചെയ്യു പാരിൽ
വേദം തീർത്തു; ശതാക്ഷിം ചുമ്പിരാറിലലിവി-
ത്രയ്യു അരാക്ക് കാഞ്ഞം।

രഘു

ഡ. അഥാനപ്പാംസ—

വസ്ത്രാതജണ്ണാനാമിനാഭിഷ്ടാജ കട്ടി മിരം
വായ്യു യാദു കാഴ്ച കണ്ണി—
നില്ലാനതിച്ചുംബൈത്രം പിടിയുമിഹ കിട-
യ്യു തെ ഞാൻ അപ്പിട്ടിനം;
നില്ലാതീ നീണേ ശാശം നിവിലമകളവാൻ
നിന്തുക്കാശാജ്ഞാനാം ശ്രോ—
ലപ്പാതുനേം മരണനാനാം, തു തരിക കനി—
ണഞ്ഞാഷധിശാവതനേം।

രഘു

കാമങ്കാധാരിയാദിശാഖാശാപരി ചിത്രമാ,—
യററമില്ലാതത്താധി,—
ബംഗിമതപം പുണിരിയ്യും വേജലനിധിയിൽ
അാണു കേണ്ണിട്ടെനെ,
ആമയ്ക്കുമ്മാഞ്ഞിനൊത്തു ഭജ്യാജ പുരവടിയാ—
ലൊന്നു നീ ചൊക്കിയെന്നാ,—
ലീ മരൻ മരണാഗതപ്രമാഞ്ചുതരസം
ഒന്തുവൻ വില്ലുംബാഞ്ഞു!

രഘു

ഒഹവൽക്കുറ്റുതാല—യഥാപിബലതി   രഹ

140 557

എ. സംശയപ്പരം—

ആകന്തും മധ്യമല്ലെന്നിതുണ്ടാകരം,
നീലനീറ്റുമേം—
അംഗി കഷം വേണി നൽകുശലര, പരിചിയലും
ആഞ്ചേരാ പുമ്പിതനേ;
അംഗിക്കുകൾ പ്രംഘിണ്ണതി ഒഹവതി!
നിന്ന് മുഴു മാഹതീ ചിത്രം!
നൈക്കളുടെവിശ്വാസാത്തിയിലമരങ്ങേ—
ഇംഗ്രജാണകിലും നീ!   ദഹ

ഡാ. സന്ദർഭപ്രായമനം—(ക്ര മന്ത്രം)

പാരാം പാരിക്കലപ്പും ചരമചപലം—
ണന്നം, നിന്ന് തോഴിയാകരം
അരാൻമാതിനാ ഭദ്രാരിളകിയതവിശ—
യേംടു പോരായ്യെയകിൽ,
മാരാരാതിപ്പിയേ, ദൈനനായ വഴി പറയാം:
എക്കലേനം വസിപ്പു—
നാരാജ് കല്പിയും മുഖണ്ഡനയുടെ കളിയാ—
പാളിച്ചുക്കാളി, ദൈനം.   ദര

ഡാ. എഫപരുഭംതപം—

മീമാഡോഗം വിഷം കൊറിന്ന, കരിയുടെ തോ—
ലാട, കുട്ടാളിമാറോ
കോമാളിപ്പേരന്തോടികരം, ചുടല കളി—
തോപ്പു, മെയ്‌ക്കോപ്പു സപ്പം—

സാമാന്യംപോലെകയറ്റാണെങ്കി, തവ കണ്ണവ-
ം സ്ഥാപിതെ, നിട്ടമയേ,
സീമാവില്ലാത്താരംഗപ്പരുമിതവന്ന വരാൻ
കാരണം നിന്ത്രപ്പസാദം।

ഒന്ന്

ചൗലാഴില്ലുണ്ടെന്നാണെന്ന്, ചരമസുഖമും
നീന്തു പുമേനി പുൽക്കം
കാലാരിന്തനുരാജന്ത്രിരഹതിബഹുമാ-
നന്തരാട്ടിച്ചുപ്പാട്ടകൾ,
ചൗലാഴി, നിന്തനിന്തംബന്തരാട്ട സമവടിവാം
വകുവും കൈക്കലാക്കി
നൃലാന്തരേന ഭവന്നിതു സകലരില്ലും
മേലെയായംപ്രേലക്കേണ്ടു।

ഒര്

പട്ടിനും തോലിപററംപട്ടി പരിസ്ഥിവാം
വിന്റപടം മനനസ്തിൽ
തടിയുംയുംനിന്തിനാഞ്ഞായ കറിനന്തരോ
കാരണം? കഷ്ടമോത്താൻ;
കട്ടിപ്പാറയ്ക്കുന്നാം മഹിഷസരെ അല-
ങ്കട്ടതീരെപ്പുവട്ടി-
പ്പുട്ടിയുംമെകിലിസ്ത്യാധുവിനുകെ മതി-
കാൻകാലുമിങ്ങുന്ന സാരം?

ഒരു

ମୋ. ଅନୁମତିରେଣୁଳୁ—

കൂത്താടിക്കാസരത്തിൽ മുടിയിലാളിയോ-
 രബിക്കേ! മന ഗ്രഹം-
 പോത്താണല്ലോ; മുല്ലം താനനവരത്തജില്ല-
 പാറുശ്രമാഘ്ന്യപക്ഷൻ,
 കാത്താക്കര ധർമ്മജാതകാടിയും ദിക്കളിൽ
 ഒപ്പൻ മിശ്രണ ചെന്തു-
 കാർത്താഖരൻമുല്ലം ദി ചെയ്യാം നാഞ്ചൗഡിവിച്ച്-
 തേക്കയ്ക്കു ക്ഷാണി അതിനെന്തോ?

വാനിരേയുംഗവയത്തിൽ കൊടകയിലണിയു-
 ണ്ണാനു കാമപുനിപ്പി-
 ചുനംകുടാശണാളും ചണിയുടയ പനി-
 പുർഖതപ്പേപ്പതലാളേ,
 തുനാം സംസാരങ്ങളാരുപ്പനിരൈഴമവരെ
 സപാനകവാരണാത്തിൽ
 മൂണം ചെയ്യിച്ചു സദവ്യാഹിതിയരുളിവിടം-
 നിഃശ്വര ഒവല്ലും വിചിത്രം ॥ 16

— ശ്രീവിജ്ഞാക്ഷരിയേതുചപം—

குவிப்பான் கலைஞர் கலையிக்கலை
காமலேஷ்வர் புதூரோ-
காவிழிலைப்பா வீட்டின்வகிளைநாடு-
வாணி புதீ செறுப்பு

രം

ശവാള്ളേണ്ണാനുമാല—യകതിപലഞ്ച്

പേഡി, അപൽ പാദരക്കൊൽപലങ്ങ വിനിയോം
പല്ലവശ്രംഗ വിരിയും
ഭവിയ്ക്കേന്നെ കിടക്കുന്നിൽ തവ തുച്യാം
ഞാഴിയേക്കാൻജിസ്സും.

മുഖ

മർ. പാപനിയേദനം—

പോകാകിവ്യാപ്തയാം നീ മഹമഹിഷി, മണാ-
ഇച്ചൻറ ഒയ്ക്കോപ്പിനൊക്കേ-
സാകാരം പുണ്ണക്കത്തിക്കുണ്ടോ ക്രമക്കട-
ച്ചിട്ടറങ്കിക്കിടക്കേ,
ശോകാവേഗാർത്ഥനാമെൻ മുവിളി വെറ്റേ-
തനോ; നിന്നനിലു നീക്കി-
പ്രോകാരനോ, പുജ്ജവാനുംരോട് പൊതു-
ജയിയേണ്ണോ; മെന്നാലുനാമോ?

മന്ത്ര

മാലന്നേരമാറിക്കാരുമിരുമുഹരാ-
ധക്കാലുക്കും, ചെയ്തിരിയുംമിവ, കലിവാവു-
യേണ്ണേക്കേ കാഴപ്പുക്കൊം നീ,
നീലനുറിവാതനനാമേ, നീവിലജനനിയാം
നിന്റു കിടാവല്ലി ഞാനം?
ബാലന്നാർ ‘കാട് കാട്’ പൊഴുതിലയ്ക്കു
ചെപ്പറക്കാൻ മാത്രാക്കളി ഞാനാ?

നൃം

മരി. റക്ഷണപ്രാർത്ഥന.—

ഇല്ലാ ഒ വേർത്തികിച്ചുള്ളറിവൊരുത്തിയും
മന്തി തോന്നുന്നതെന്തും
നില്ലാതേക്കണ്ട ചെയ്യും, മുഖ്യമാരാവുവാ—
ശനിനാൽ ബലംനീണ്ടാൻ;
എല്ലാം കാണും നിന്തച്ചീട്ടിലുംവൈപ്പുവാ—
മെന്നു രക്ഷിയ്ക്കുവാൻ നീ—
യല്ലാതേ തക്കാരാളാരിയ പത്രവത്തിയാം
പോറിന്നു പാതിമെന്തേ!

നൃത

കില്ലേന്നു നിന്നു സദ്ദേവത്യിലമരങ്ങമനി—
യുംനാമെൻ ഭേദി, തന്നി—
കില്ലേനിക്കാരണങ്ങായ സംഹ്രമിവന കട—
പുട്ടിരിയ്ക്കുന്ന നീ താൻ!
വല്ലുന്നാലും, വഴിപ്പുട്ടായവരമരങ്ങളി—
തനിർത്തുകൊടക്കിക്കുട്ടു—
ശല്ലുന്നായ നിന്നപരിശുംഗപരയമിതു
തരിയചല്ലുന്ന സംസാമോക്കൾ!

നൃത

കില്ലേന്നു സ്വീകാരം ജജിയ്ക്കിച്ചിവ—
നായ്യാനാമെ നല്ലിയി—
കില്ലുന്നുക്കുരുക്കാണഞ്ചനിയുംായ കട—
ക്കാരത്തിയായ് തനിർന്ന നീ;—
വല്ലുന്നാലുമകും കനിഞ്ഞായ വരം
തനിക്കുട്ടും തീ—

ஈரை கைவத்தெண்டுத் தலை—கைதிபலமனி

ക്ക്, ക്ലോക്കിലും നിന്നും അന്താരാഷ്ട്ര വേ-
റിഡാനി മോഡലും ഫോ. (പുതാന്തരം) സ്റ്റേ

வெட்டுவது ஸ்ரீதானிலுமினிடம்-
 தொயமொண்டு அலும்,
 மாது இரண் மானஸமதியை பக்கவிடுவதாயும்-
 வளம் வல்பிக்கையாலும்,
 மாது முறை தொங்க மறியூட்டிவுமொன்று வாவமாயும்-
 தைப்புளி, வைப்புளி மென்றை-
 சூழலேயா சூழவாம் இப்புக்கிவகில்ளை-
 ஆறு ஏதாறாற்றான்கங்கள்?

നേരംയോക്കിനുവേണ്ടിപ്പുല വടിവിലുമി-
 പ്പാരദ്ദേശം ചമയും -
 നോരങ്ങക്കീഴ്ത്തിനിപ്പരിഷകരം ഒഴുവൻ
 ശുല്ലപീല്യാളുംജാറരം
 പാരം തെ കൗതുകത്തിനുതകമവയിലോ-
 നായ തൊൻ ചെയ്തുത്തും;
 സംസ്കൃതി,നിബന്ധംജാവിടു കെ നിയതമാണ്
 ഭ്രവി, രജ്ജിയു,വേണു.. നാ

குமாரிழூபு வராணோமநகரிலிருந்தே
 குடும்பத்திறி மின்சாரங்கள் -
 ஸ்ரீ மாராங் கெற்றுக்கால் தங்களை -
 யங்கவிட்டு, நெதினாள்வதைகிழ்,

സാമാന്യം ചുണ്ണമാക്കാ, നിവനം ഭരിത-
ക്രുഷ്ണവായലം, കൂമാര-
ഗ്രീമാതാവേ! പിള്ളത്തീച്ചക നിജക്കരണം-
സക്താം ശക്തിയാലേ.

നൃസിംഹാ

ഖ്രീപാരം നാട്രജ്ഞതരവിലിവനിതാ,
ചേഷ്ടവും ചട്ടി, പ്രത്യം-
ചവപ്പാനാഞ്ഞാളിവന്നു, ചെറുഹൗണികഴിവി-
ല്ലാത്ത നിന്മാജ്ഞ കൂലം;
ത്ര്യാസത്ത് ദച്ചാലീഡാം ജനരസകരമാ-
യിട്ട് തീരേണ്ണമകിൽ
ത്ര്യാം പിന്തുണ്ണചീണമിവിടേ
നടസപാമിതൻ വാമംമഞ്ഞേ!

നൃസിംഹാ

മിഞ്ചമാരണം ഹിരാതൈപ്രപർ! സഹജതുചാ-
ക്കണികാലംതുക്കത-
സ്ഥിംഘം നഞ്ചക്കന്തികയർ ‘ത്പരിത’ ഭവതിയേ-
നോത്തുപൊങ്ങം പദ്മം;
കഷ്ടം ത്രീഖാഡിലയ്യില്ലിരു പൊഴു; ഭവത്-
സേവ ചെയ്യാനാരീയെന്ന്-
കഷ്ടപ്പാടുന്നകറ്റാം ത്രാ മനസി
നിന്മക്കില്ലയല്ലോ തരിന്പുണ്ണാ!

നൃവിജയി

മനു. തംപരമന്മാര്യമം—

കന്നാർമ്മപ്പോരിട്ട ദോർക്കാക്കകളുപരി വാഹി-
ചീട്ടവാൻ താഴെ കുന്നപു-
ണ്ണന്നാലും പ്രവിഡി നിൽ തന്മുഹമ്മ!

രവ തിഹവുങ്ങേംമാല—രക്തിപദ്ധതി

*പുതുനടം വെള്ളാണെന്നു കോണ്ടു;
എന്നാൽ, വാചിച്ചുകേഴും മര കട്ടകമന-
തീയതിൽ തൃഥിച്ചിട്ടി—
ബലുനാഞ്ഞൻചക്ഷ, ദിശകിലെത്തുങ്കി—
അലിഞ്ഞീടുവാൻ തൊയമില്ല? സ്രൂ

പാശൻകുട്ടം പണിജനീടിന അലക്കിയിൽ
തികളിന്കീരി പാത്രി—

തേതായം ചുട്ടു പോറ്റിയ്ക്കു തിരുവുടൻ—
പ്രാതിഖായ “പ്രാക്കംവോഞ്ഞേ”
നീയല്ലനേരമെല്ലിൽ കടികയെഴുകിലും—
തൊപെമല്ലാംടക്കാി—

“പ്രായത്രം തണ്ണപ്രാമടിയന
കളിർക്കണിഞ്ഞ കുങ്ഞതാമലാഞ്ഞേ” ഏ

പാന്വാമാഹാരമേന്തീടിന അഞ്ഞകലം—
പാശ്വിതൻ നീലക്കണ്ണൻ

താൻ പാത്രൻഡ ചാട താരുംപടി
വടിവിലെഴും കാളി, കാളായവണ്ണേ!
“ഈഞ്ഞൻ പാരം ചുററി മറ്റില്ലായ രണ്ണവു”—
മെന്നാറുതാപത്താക്കന്നർ—

കാഡ്യാം വേഴാഡ്യവലന്നും തവ പുത്ര—
കഞ്ഞാമുജ്ജിഡ്യക്കാത്തിരിപ്പു! എ

*('രഹഗംഗവിന്നായുംനു'—ലളിതാത്രിഗതി)

മര. കംഞ്ചേരംസ—

കനിൽ ചിലപ്പാനഭാണ്ടിന്റെയുടയ
 തപം ചെങ്ങുാരല്ലുംവഞ്ചാത-
 നന്നിജ്ഞപ്പുട്ടെന്നാട്ടുക്കണ്ണാം
 നിന്മിലിയൻ നല്ലിന്തുപ്പോ;
 എന്നിട്ടും തുട്ടിയാശിന്തുവന പദ വരും
 വിഞ്ഞേമേകീടിനാം നീ;-
 ദാനിതേരുകൾ പ്രഭാവിച്ചുകും പൊരുവാരാ-
 ബോക്കതവാതശല്യംമേ!

രൂ

ബാണിന്തൻ കോട കാത്തു ദൈവതി! ഭൂമാ-
 യീശനാം നീനുമണംഭുണ്ട്;
 ബാണം വഷ്ടിച്ചു ചെമ്പുക്കിയ ദേവചുവം
 ഫലംനുഹനിജ്ഞങ്കീ;
 വേണം തന്ത്രങ്കരാടിന്തുമകമലിവ-
 ക്ഷങ്കിൽ, നിന്തക്കതനാഭമൻ-
 രാണത്തിനേന്തമാറ്റം താവ? സതി പതിസാ-
 യർമ്മമേഘംജതചല്ലോ?

രൂ

അവിൽ കഴുപ്പും മെ അവകിൽ വിധി
 പാച്ചിട വർണ്ണം ശരം മായ്യും-
 നാവിജ്ഞങ്ങാമ്പിചലന്നു ക്ഷണന ഉവതി
 നടിച്ചീറിവാൻ വിശപസിക്കും?
 ദേവി, തപദേശമാറ്റാൽ പ്രഭ്ര
 കലാക്കായ്യുംതാന്ത്രജ്ഞയോ, ട-

ണാവിപ്പാൻതന്ന റിരസ്സും കരനവകിവരം-
കൊണ്ടു നിഷ്ടിക്കുണ്ടതും!!

രെ

മധ്യ. രോഗനമനസ്താത്മനം—

മാഹയുഞ്ജും, സഹിജ്വാതന്തുടലവുതിപെട്ട-
ത്രന്നന നാഞ്ചാഞ്ച സാക്ഷാത്

സ്രൂലക്കാരന്ന ഓഹാരാതനന്നജയകലപ—

ദ്രൂപാക്കിയേഖാജ്ഞാമുത്തത്താൽ,
കാലധ്യപാസത്തിനം കെല്ലുകളീയ വിളിക്കൊ-
ണ്ണാൽ വൈപ്പുത്തിയാം നീ
സുലങ്കാടേ മടിയേണ്ടും ഗഭനിരുചിവൻ
മിവ്യദ്യാധാധിനാമേ !!

രെ

ആലംബം വൻപനിയേണ്ടുചുതിലു-
മയി, നിന്നനുത; നാമട്ട കാന്തൻ
സ്രൂലക്കാരൻ; കിടാവാം കരിമുവന്ന തല-
യുണ്ടു നീരാവതോട്ടി;
കാലങ്ങോറം ദാങ്കേപനകരനിവനോ,
കർമ്മാരംഗാർത്ഥ, എന്നോ-
ണാലപസ്യം തീർക്കമുമ, പദവിലു
വേണിയർക്കു, രോഗാപ്പിയനോ?!

സ്രൂ

പബ്ലിനോ ‘കാളി’യെന്നായി പൂതി കഴിയിൽ
വിളിച്ചുണ്ടായ നീ വാദ്യ നാണം-
കൊണ്ടുങ്ങോപോയി അപം ചെയ്യുടലിനുടെ
നിരം ശാരിനാല്ലെന്ന കേരിപ്പു;

കിഗവൽസ്സുതുമാല—രക്തിപദ്ധതി   ഒന്ന്

കണ്ണമനാക്കാറുമായോത്താ“നനാങ്ങചക്കിടനിതെ”
നോവൽ ഗഫർ, ചൊല്ലു—
രണ്ട്, നതിക്കള്ളമോർക്കാത്തതു? തവ പദ്ധസം—
ഓസവി നാലുജ്ജനാണോ?
ഒരു

മൻ. സന്ദർഭം—

പഞ്ചിക്കൈവില്ല പൊൻകുന്നലുമുകൾവരതിയാ—
മനു, തൊഴിൽ യന്നന്നു,
വെള്ളിക്കനായ വിട്ടിപ്പുരമകൾ കുലങ്ങം—
പോറിക്കു കെട്ടിലഞ്ചേ!
കൊഞ്ചിപ്പാലഹനു തുക്കള്ളടിയന്തി,—
ലവിടയ്ക്കിയും ഭാസിയായപ്പും—
പ്പഞ്ചി തുരീഭവി പൊന്നും പുരയി—
ലധിവസിയേണ്ണിവന്നേയുംമെന്നോ?
വെ

രം. കവിതാശംസ—

നല്ലതന്നോട് വെള്ളിത്തിങ്ങമലയിലെഴും
രാജമണലില്ലിയേ! നിന്റു—
ചെല്ലത്രക്കാൽക്കലീയൻ ചെറുകവിത
കുറച്ചു സേവിച്ചു നിലപ്പു;
ഇപ്പോൾ വുത്തമേരുംകുക്കിതി, നന്നതാ—
നോത്രു ചെല്ലക്കിലും നീ
സെല്ലത്മാലക്കുതിക്കോപ്പുകളി തിനു കൊട്ട—
തേയും സമ്മാനമായി!

ഒന്ന്

രഥ ശ്രീവത്സരോത്സവം—സാക്തിപാലതി

സമ്മംഗല്യാഭി പുലിയും മനസ്സിവിമാർ,
തമുടിക്കൈടിൽ വിനം
അനീമങ്ങാരപ്പാനാവലിയുടെ പുത്രരംഗം—
കൊണ്ട് പുണ്യാഭിധേശം
നേരം തെറ്റാതെ ചെഞ്ഞം പ്രത്യുമിഷ്യുമാം
നിന്നപദ്ധതിയാട്ട ചേര്ത്തി—
കീമപാക്കിനിണക്കീടുമുത്തു മാനാ!
മജ്ജമാധ്യരൂപം!!

പ്രഥ.

എ. ഉദ്ഘാടനിവേദനം—

(വൈജ്ഞാവി)

കളിൽ, കല്പാന്തകാദ്യാഭിഖാനം നകരും—
കൊണ്ട് പാദപ്രണാശം
ചെഞ്ഞിയും രജീയാൽ കൂരിതാദിതിജനമ—
ഹൃക്മാം ഹക്കുമേനി,
മെരും ചെത്രതാരകാരല്ലതിരാം
ഗദയൻ്തർപ്പാട്ട നാരാധാരി! നാക്കലും
നിന്തിനാംപാട്ട നാരാധാരി! നാക്കലും
നീക്കി രക്ഷിയ്ക്കുക്കുന്നു!!

പ്രഥ.

കാശപ്രദപാഷിഡയത്രുക്കെന്തിഴിഞ്ചിണാം—
ജും പക്കുട്ടിച്ചുവൻ്തൻ—
കോഡം പീതിരൂപക്കീടിന റിതതിയല—
നോഞ്ചയിരാവതംസേ!

അലസ്യക്കാരനാമൻ മരണഭയമൊഴി-

ഞതീചുവാനക്കോഴിഞ്ഞി—

സ്വാലംബം ഭരിപ്പിപ്പുരഷ്യിനിരയിട്ടി—

ങ്ങനു കുന്നിന്നേരു ക്രൈതാ!

വുരു

കാലൻ കാലാധസാന്തൃപ്തികടമിസലവുമായു—

ക്കാണ്ണികരുക്കരം നട്ടിഞ്ഞു—

കോലം ദാദുന്ന ശ്രൂട്ടാളികളിലാട്ടുമൊരുമി—

ചുഡാത്തട്ടുന്നത്തിട്ടേന്നോരി,

കാലത്തുന്നിക്കുന്നത് ചുഡാത്തതിൽമുന്നായോട്

നിന്ന് ക്രൈതലവത്തിൽ ശതിളിഞ്ഞു—

സ്വലംബാനാശ ലാഘവപ്പരി ശരണമെന്തി—

യും ബുദ്ധപ്പൂര്വാട്ടാൻ.

വുരു

രഹം: വെവരാഗ്രാഹംസ—

എതിന്ന് വിശ്വക്കണ്ണലുറിട്ടുരജത്താടിയിട്ടുയാൽ,
പാരിനാത്താപമേക്കം

മേതില്ലാതം വമിച്ചുണ്ടിന വഗപടല—

ക്കാട്ടുതീ കെട്ടുക്കൾ

വ്യാതിരൂപകാശുള്ളംഭ്യൂതിയലിന കനക-
ക്കിന്നി ക്രൈത ക്കാണ്ണിഞ്ഞും നീ

മാന്ത്രിഞ്ഞും തുള്ളു മാറിത്തരണ; അണി നിന്താ,—

മുംഖമി, മേരേയു തൊഴുന്നേൻി .

വുരു

വംശാനിന്റുണ്ണി, വെള്ളിന്ത്യിരിയോട് പരവ-

ക്കു വെള്ളിന്ത്യാന്തരം—

ഒര് തിഗ്രവൽക്കരണാനുഭാവ—സഹതിപലംതി

വീഴ്ചാളം വജ്രമേഖിഞ്ചലിവാട ശ്ലിച്ചം
നീ മനസ്സുാന്ന എവച്ചും,
മാടായുദ്ധിംബരനിയ്യും പ്രധമൊര വിഷയ-
അനീകളും പക്ഷം ചാതും
തോടാതിങ്ങലുകവശിനിയിലത്തുവാൻ
കൈവഞം ഏകവദ്ദേശം.

വുഡ

ഓലാശാപന്തുലമാനീ വിഷയവിഷയക-
താകയാലേ, പറഞ്ഞാൽ-
ആരീരാത്താനകമാളിനിവാര മരണമാ-
യിച്ച മംറില്ലുരാളിച്ചം;
നീ ഒജ്ഞുംവിരിപ്പാലോടുമരിയ
നിജാപാരുജീമുത്തേകി *

പ്രാരാതതന്നേപ്പോരുപ്പിയ്യുക പജയവിഷ-
പ്രാശനപ്രാശനാമേ!

വുന്ന

വേഗം വാരാമി സന്നാർഗ്ഗരവിലത്തുമേ
വന്നുവെറുപ്പാർന്നിച്ചിടംമാ-
രാഗസ്സാരു ചാളമാഞ്ഞിച്ചുരപെരിയ
മിരണ്ണാ ക്ഷാരേത്തുന്ന കണ്ണശ്ശേ,
പ്രാഗല്ലാവാമമനോന്മുകിയെ വിചുല-
വിഷാംഘാമ്പിയിൽ താഴേന്തി മുകം
രാഗത്തെ ധപാസനാര ചപ്പുലിര ബാ-
ടിതിനേരാ മുലബിയ്യേ നാമേനീ!

വുണ

* അനുസംഖ്യം, മേഖം, ദേവതാളിംബന്നം. “അനുസംഖ്യം ക്ഷിരോന്മാനവും ദാനാനേ വിഷയം” — ദാനാനുസംഖ്യാനം.

അരാളിപ്പോൾ മനിക്കോള്ളുടയ ഗഗനമാം
നീലമേലാള്ളിണഞ്ചും
പാരാം കേളിറുക്കത്തിൽ, അതു ചിയും
യമായോഗ്രഹം തുച്ഛങ്ങൾക്കും,
സ്വാഹാനന്ദന എഴുതി പുഞ്ചക്കിളിക്കിയും
നിന്ത പ്രസാദോദയത്താൽ
വൈഹാഗ്രത്തീവിമാരോത്സവമാട്
വിളയാട്ടനത്തന്നുവിശക്തി താൻ?   വുവ

രണ്ട്. മനസ്സംനിധ്യം സ—

പാലിന്മട്ടം ചിലപ്പോൾ, പട്ടപവിച്ചിറം
പുണിരിയും ചിലപ്പോൾ,
നീലിച്ചുകും ചിലപ്പോൾ ത്രിതൃണമയി വേ-
ദ്ധപ്രമാണം കേരളം;
ചേലിൽ അതാരാന്തിയും, ധനഭനില
വരാൻ വേണിയോ, വൈരിബാധാ-
മാലിന്യം മാറവാനോ എ മനമതിലെം-
നോ ക്ഷമാരാക്കമോ നീ?

വുവ

ഇല്ലപ്പോം ഓസനാരെക്കവലംരവിവിടേ,—
ജീവകിയാഡിപ്പന കക്കാ-
വപ്പുൽ എന്തീരെറാണിന്ത്കിട ചിലുക്കകമാ—
രജി ഘട്ടത്തിലെപ്പോം,
തത്സ്ത്വാവുന്നമട്ടാക്കയുമട്ടിയന്തിൽ
ചേത്തമത്തിട്ടുമമേം!

രണ്ട് തെവൽസോറുമാഡ—ഒക്കിപ്പല്ലതി

പ്രഭുത്വീപുണം നിന്തുള്ളും മിവിശേഷം-
യുന്നതി, എല്ലു ചെയ്യാം।

ന്തം

അട്ടൻ നില്ക്കേഷരതോർ ഒവിളിലമാം-
മാമലതെന്നുംരാനു—

ഞട്ടുന്നേയ്യുഹസവത്തുടയ സഹജനോ
ലക്ഷ്മിതന്ന പ്രംബനംമാൻ;

സപ്തട്ടൻ ഉത്തരവു വിത്താധിപസ്വഃ; നിതുമ-
ട്ടിച്ചിരാദാദിപ്പുണി ദാന-

നിട്ടുരയ്യുംനൊന്നു നാൽക്കേണ്ടുള്ളു? മമ കരംതാൻ
ഭേദി! നിന്നുകാല്ലുയെ പാജുംം.

ന്തം

ഭേദി! തപഞ്ചല്ലാഡവത്തുണ്ണുരയുവതി-
കംബവക്കം ഘാടം കംബ-

കാവിൽ, കാംബവരീനിമ്മിതമയും
മംഗരജിക്കാ ചാംബിക്കായി,

സേവിപ്പോൻകരം കഴിക്കെള്ളിശി ദി

ഭവകർത്തൃ രതാംബുലഗന്ധം

ആവിശ്വാംഗ്രാ വിളഞ്ഞം അവ തിങ്ങുടലെ-
നൊന്നുമോക്കിന്നവൻ തൊന്ത്.

ന്തം

പാഠം പദ്മം കരിവുകൾമിവയണിയും .

നാലു മുഖക്കുരുതുന്നു—

ലാഡയ്യുംനൊന്താറും തന്മാക്കക്കുഞ്ചപ്പുത്തിം-
തമ്മാൻ നാഡും കെട്ടിത്തുറും,

കാക്കുന്നീ ചുണ്ട കാമേര പരനിങ്ങവിയമാം
രാഹമാരകതകാന്തി—

പ്രാണസ്ത്രം താലണ്ടും വിലസിന നിര-
മെരുമനനം വാഴുകമേം!

എന്ന

വൻചാളം തുജ്ജും ഇംഗ്ലീഷ് നബലഹരിപിടിച്ചിങ്ക
ഡേല്ലീം നോക്കാ—

തെവ്യാടം ചായുമെന്നാനുസകരിയെ
നിരോധിച്ചിന്തി, കുമതാൽ
നിന്ന് പാട്ടിൽ താൻ തളച്ചാട്ടയുരസ—
മരിപ്പിച്ച തുജ്ജിപ്പുട്ടതാ—
നഞ്ചാർന്നീഴിക്കണമല്ലോ, കണ്ണുതപ്പണി—
ചാരേക്കുച്ചപാമോക്കേമാനീ.

എൻ

ര. 4. ധ്രൂവാന്തമനം—

നാലിം ധ്രൂവാന്തം തിങ്കം നവ പരിമുഴുമാം
മാല തുക്കളിൽ വെച്ചു,
മരണ്ണരാനന്ദനക്കുതിച്ചിയ ആഴകിട്ടാ—
മരഞ്ഞു മരാക്കുമാന്റൊ,

കാലപ്പാരാതിതനന്നും സ്ഥാപി
വരിച്ചീരവാ, നഞ്ച മരം
മരം ചെറാറണനിടം നിന്മയുരത്താ—
മരം ചായ്യു, മരത്തുമിക്കോ തോന്താ!!

എൻ

ര. 5. അരന്നുതപ്പാന്തമനം—

എൻ്നുവുച്ചുതിലങ്ങയ്ക്കും താം
നിങ്ങനാമങ്ങൾ പാടിം പിഴയ്ക്കു—

ഒവ തിന്നുവേണ്ടിയാലു—രക്ഷിപ്പിലുതി

താൻനാനാട്ടിവജാലം സപ്പറി പൊരതി ഇ-
ട്ടാകയാൽ ‘ചെണ്ണകൊട്ടം’;
എന്നാൽ, മാരത്തില്ലീഡയിലിയ മരയാ-
തെൻമന്നൂഡിരഞ്ഞ-
തിനാന്നുവേണ്ടം രൂട്ടാക,
ചുടലക്കുത്തുകാരൻറീ ഓരോ! നൂ

കോനേന്നേ മടിയ്ക്കിയു മര കുളിൽ?

കാമലോഭാദിയാകം

ചേരാണി, ഒരുന്നി വെച്ചീടിലുമടി വഴതി-
തെന്തീ വീണേയ്ക്കേന്നോ?

ആംട്ടം നീ വിചാരിയ്ക്കിലിയ
വള്ളികൊണ്ടിള്ള കേടാകമാനം

മാറാണബോ എത്യക്കം? മക്കജിത-
ലസൽകൊടിസൃഷ്ടിപ്പകാശാ! നീ

കാടാണന്നുതരുഗോ, കുറ ദി ദിനലും

ഉപ്പുജ്ഞമുക്കിയുന്നു

അടാതിഞ്ഞേട്ട കുടം കുറുക്കുമൊട്
കുളിത്തുന്ത്തു കുത്താടിട്ടുന്തു;

വാടാതിഞ്ഞാട്ട വന്നാൽ പകലിവിവിട-
പ്പുളിനായാട്ടമാൻി—

ക്രൂഡാമങ്ങയ്ക്കു, ക്രൂഡാമിമഞ്ചേരശരീ-
രാലുമാം കന്നിൽമാതേ! നുവ

രന്ന് ക്രമത്വം—

ഹീകാരക്ഷീരവാരാന്തിയിപ്പരമസ്യേ
പാണിചഞ്ചൽത്തുപാണി—
ഓകാരത്രാസിതാവശ്യലംവിമതകലോ
വിപ്പച്ചിയുള്ളവേരോ
ഞാൻ കാലിൽ ക്രൂട്ടിചനേൻ,
യതിയൃദ്ദേശമിളിങ്ങാളി മേഖിയുള്ളോമാമൽ-
പുകാവോ നിന്നുംപരിൽ സോഗൈതി!
ലളിതോ ഭക്തി സിലവിയുള്ളം മോ . എൻ
ഉറന്നംകുടാതെ ഗൈത്രാധിപകലകളികോ
നിന്നു പദ്മസ്ഥാനംഞാഴത്താ—
ന്നാനന്നപ്പും ചുരത്തുംപടി മരവിഴമെൻ-
ക്രതിയാം ഗൈവുതജനാ,
ആനം പാലിച്ചുക്കേണ്ടം ചുമതലയിവിഡേ—
യുള്ളിളിതാ,—ഞീ പ്രാബല്യ—
സ്വാനം പുല്ലാണനാനിയേണ്ണാങ്ങനിലവരികിൽ,
പിന്നു ഞാൻ ധന്മനായി! മും
അന്തും തുമഞ്ചലിക്കുന്നമും സർജനോ,
കാലിമേയുള്ള വിപ്പരാ,—
നഷ്ടനാം പിച്ചുതെന്നും വിഗ്രണാനാം പുമാ—
നല്ലയോ വല്ലെൻ തേ?
സപ്താം സൈവചത്രാന്തിയന കനിച്ചു—
ഒരു തന്നീച്ചമങ്ങ,—
നില്പയേംാക്കംപ്രകാരഃ? മും അരിക വേദ—
ക്രതിതാനത്രാജാരോ! മും

ജാതാനം ധാരാളമാള്ളിക്കിലു, മധ്യഹരമാം
 സർപ്പത്തിത്തമിലും ഹോയ്
 സ്ഥാനംചെങ്ങാലു, മഞ്ഞാക്കിരമഗതിക്കൈ
 പ്രത്യും ചെംബാറ്റിയാലും,
 യും ദിക്കാതനമജ്ജിയും, മരിയ ഉവദ്—
 കൈതിയൊന്നിലുവെയൊന്ത
 സാനന്ദം സായുമാമോ ദ്രുവിയശിന്മുവര—
 സ്ഥൂന്മാരോ ധന്മാവം? മംര

മാം, വെള്ളം, കരിതേരാൽ മഴവെത്തിവയു—
 സൗഖ്യപ്പാഴം ഭൂജാലു,
 വാരത്രംഖിനിലയ്യും കീഴിം പട്ടംലയൻ
 കുട്ടിയോളാഡ താങ്കു!
 സൈപരം കെരുപ്പോക്കുവിത്താം തിരുമിച്ചിയെ
 വിത്തെച്ചുകന്നല്ലും നിലംകി—
 നോരു കൈതി ശ്രൂഷിയും ത്രട്ടക്കി, തതിനി—
 അജമി മാര്ത്തിത്തയന്തു! മംന

കാടാണനംജ്ഞിതെന്നാകിലുമരിക്കാവേദ—
 കൈതിയാം വല്ലി തെല്ലും
 വാടാതേ നില്ലുവാനം, പുനരാജവ്യാഴതിൽ,
 പുത്ര കാച്ചുടിച്ചവാനം,
 മുടാറും നിന്തുപാനീംനനയങ്ങളി
 നടയുമ്പിരിച്ചാരമല്ലും
 പോടാതൊക്കനാതല്ലുന്നടിയനന്തരവും
 വന്ന കന്നിന്തകിടാവോ! മംഗ

ഡേവൽപ്പോറ്റമാല—രക്തിപാലതി ३३

അനുനാസക്രീഖിൽ കനിവിനൊട്
കളിച്ചിച്ചു, മിച്ചാനക്കുലം
ഓന്നും ചുജിപ്പാൻ ഭവനമയുമാം
നിന്നചരിത്രാക്കുത്തന്ത,
ഇതൊന്നും ബയ്യോടെ തൊഴിലും പരന്ന മഹിമരയഴം
കേരി താന്നതന്നു മാത്ര—
സ്ഥാനം ഏകക്രമാണ്ടിനും തുമജനനി!
സദാ ദൂര്യാദി രക്ഷിച്ചിട്ടേ! ३०८

രീ. നിത്യനമ്പ്പാരം—

കാമയും കാക്കകളിൽപ്പുകലകളിലെ
കനംകൊണ്ട് തെപ്പാനു പാതയും,
തൃപ്പീമദ്ദാതു തൃപ്പീമാവാളിജക്കളിലും യാർ—
ചുംഗത്തിൽ പുതമാന്നം,
കാക്കം കേരക്കു സ്ഥാനം തുമിന വിരിജയം,
സ്ഥാശവിയു ചുറ്റി, മിനു-
നാ മദ്ദാരക്കാടിയ്ക്കു ക്ഷയസൗക്രമ്യല—
പ്രേപ്പിസു തൊൻ ക്രമ്പിട്ടേനേൻ! ३०९

40559

എന്തുക്കന്ന മനിവര്ഷാദ്ധ്യാത്മം
ബ്രഹ്മാണിൽ നോക്കിയറിയും ശമനസ്പത്രചോ
ജനാനക്കാരാർത്ഥം നിലയമേ! നിരപ്പായസ്വി-
ഭാനാദാഗ്രാം! കവിതോ! ആശൈഷയുകമേ!

പാല്പരാമക്രമണി

പുസ്തകത്തിന്റെ പേര്	പുസ്തകത്തിന്റെ പേര്
അക്കര്ത്തില്ലക്കവന	21
അപ്പുൾ മുഖംനണിക്ക	59
അപ്പുൾ നി:സ്യുഷരാജാത	56
അന്നാശ്വീകാരാന്വന	21
അപ്പുഞ്ച്ചുടാകാളിക്കമക്കവിയ	28
ആക്കര്മ്മം മധ്യമലുന്നണി	41
ആട്ടം സന്ധ്യാപ്രജ്ഞാപ്രജ്ഞവ	25
ആതകം കൈവളംത്രം	36
ആനദേഹജ്ഞനിരിങ്ക	61
ആനന്ദതാൽമുണ്ടുക്കിന	35
ആ മട്ടാവരഗംം	9
ആരക്കാം രജപ്പാകിയ	27
ആരക്കാം വാഴ്ത്തിന്നു മുഡം	8
ആരു വക്കാംനാഭാനിൻ	7
ആരവം വഞ്ചപനി	50
ആനാരമെന്നാകിൽ	19
ആപ്പാരം നാട്ടരണ്ടാർത്ത	47
ആനും നക്കിന ഒംബവിൻ	15
ആപ്പുഡ്രു ഓസനാമുകൾ	55
ആപ്പും മേ വേർത്തിലിച്ചു	45
ആക്കമതിയണിമെല്ലവി	14
ആക്കാളി മുകളുമാടി	21
ആമുടക കാഞ്ഞവിറങ്ക	13
ആപ്പംസം നിൻ വഘക്കളുക	39
ആംഞ്ഞിഞ്ഞം കരുക്കന	10
ആപ്പിരാനന്തരംനോര	12
ആനം ക്രിക്കറ്റ ശ്രാത്രാധിവ	59
ആപ്പിംബം മലമക്കൻ	13
ആൻ കാലദേശമാഴിവാൻ	22
ആൻ നാവച്ചുണ്ണിക്ക്രാഞ്ഞു	57
ആനാശ്വീകാരാന്വന	21
ആനാശ്വീകാരാന്വന	59
ആനാശ്വീകാരാന്വന	56
ആനാശ്വീകാരാന്വന	21
ആനാശ്വീകാരാന്വന	28
ആനാശ്വീകാരാന്വന	41
ആനാശ്വീകാരാന്വന	25
ആനാശ്വീകാരാന്വന	36
ആനാശ്വീകാരാന്വന	61
ആനാശ്വീകാരാന്വന	35
ആനാശ്വീകാരാന്വന	9
ആനാശ്വീകാരാന്വന	27
ആനാശ്വീകാരാന്വന	8
ആനാശ്വീകാരാന്വന	7
ആനാശ്വീകാരാന്വന	50
ആനാശ്വീകാരാന്വന	19
ആനാശ്വീകാരാന്വന	47
ആനാശ്വീകാരാന്വന	15
ആനാശ്വീകാരാന്വന	10
ആനാശ്വീകാരാന്വന	55
ആനാശ്വീകാരാന്വന	45
ആനാശ്വീകാരാന്വന	14
ആനാശ്വീകാരാന്വന	21
ആനാശ്വീകാരാന്വന	13
ആനാശ്വീകാരാന്വന	39
ആനാശ്വീകാരാന്വന	10
ആനാശ്വീകാരാന്വന	12
ആനാശ്വീകാരാന്വന	59
ആനാശ്വീകാരാന്വന	13
ആനാശ്വീകാരാന്വന	22
ആനാശ്വീകാരാന്വന	57
ആനാശ്വീകാരാന്വന	21
ആനാശ്വീകാരാന്വന	59
ആനാശ്വീകാരാന്വന	56
ആനാശ്വീകാരാന്വന	21
ആനാശ്വീകാരാന്വന	28
ആനാശ്വീകാരാന്വന	41
ആനാശ്വീകാരാന്വന	25
ആനാശ്വീകാരാന്വന	36
ആനാശ്വീകാരാന്വന	61
ആനാശ്വീകാരാന്വന	35
ആനാശ്വീകാരാന്വന	9
ആനാശ്വീകാരാന്വന	27
ആനാശ്വീകാരാന്വന	8
ആനാശ്വീകാരാന്വന	7
ആനാശ്വീകാരാന്വന	50
ആനാശ്വീകാരാന്വന	19
ആനാശ്വീകാരാന്വന	47
ആനാശ്വീകാരാന്വന	15
ആനാശ്വീകാരാന്വന	10
ആനാശ്വീകാരാന്വന	55
ആനാശ്വീകാരാന്വന	45
ആനാശ്വീകാരാന്വന	14
ആനാശ്വീകാരാന്വന	43
ആനാശ്വീകാരാന്വന	24

കേരളത്തെ മടിയ്ക്കിയിൽ	58	നിറവ്വത്തിലേതാൽ	20
കൈമാരിപ്പേരുടെ മനസി	46	നാമക്രമാദയ	3
ന തനാക്കി തപസ്പ്രി	16	ഒന്ന് വാദിനാശവസ്തിപ്പല	46
മരവരന	9	നേരം ത്രിത്രപ്രകസ്യാഭിമ	31
നൈരാഹി! തപദിയചരണ	20	നേരത്തൊത്ത് ഗാധ ചതുര	38
ഡോരാവന്മുളമാഖി	54	പട്ടിനാം ആല്പി പട്ടം	42
ചാരം വെളിം കരാരുഞ്ഞു	60	പാണംസി കൂളിക്കയന്നായു്	50
ചേരംവല്ലം നടത്താനും	6	പുളിം ചക്രവില്ല	51
ചേരാഞ്ഞിൽ തുഷ്ണി വബന്നു	17	പന മലയുടെ ഏപ്രതി	14
കടയല്ലികൾ റണ്ട് ദയാം	12	പാന്യമാമാരംമന്ത്രിടിന	48
അതുനം ധാരംമാജ്ഞയ്യും	60	പായൻത്രിം	48
കും ഇടന്നവ ധരിച്ചു	21	പാരാം പാരാക്ക വേണ്ടം	31
ണാന്തം നിന്മ തിങ്കാമ	5	പാരാം പാരിക്കലും	41
കൈക്കമ്മാധരനെടം	22	പാരിങ്ക സംസ്ഥജനാവലിയ്യു്	16
തവ യങ്കിയിൽ നില്പം	15	പാരേല്ലാറിനാമുംപാംന	30
താരംലിപ്പുംമണിക്കാ	55	പാലാഴിപ്പുണ്ണിമം വാണിയു	23
താളംരാജക്കണ്ണ തായാടിട്ടു	25	പാലാടിപ്പുണ്ണിശാഖാൻ	42
ആകരശിനിടരുടെ	21	പാമിന്മരാം ഫിലാപ്പും	55.
കിരകരത്തിലിളിക്കിളി	15	പാംഗം പത്രം കരിവക്കം	56
ഇളിച്ചുടന്ന കള്ളാർവരുടെ	24	പീനാമോഡേ വാണി	30
ഇമഞ്ഞപ്പുട്ടുപാലും	9	പുളിക്കണ്ണംഗരനയുന്ന!	19
ഓർ ദ്രും പ്രാഞ്ചനാർക്കനിൽ	30	പേരാലിൻ തായം	11
ഓർ ദ്രുംബിണി! ചീരവ!	20	പ്രണായക്കുകളിൽ ആഡി	13
വേദപ്രാഥമനിന്തു	2	പ്രിയംപ്രാംഗമ അണി	12
ഡേവി! തപഞ്ചലൂഢവത്തെ	56	പ്രൂമത്താൻ നീലാഭ്രോ	36
ധീരം മോംട്ടു ഘനഹിഡി	39	ബാംഗാൻ തൻ കോട്ട കാഞ്ഞ	49
ധീരംപ്രജനകയണ്ണം	17	ആനുഹാംതിരീംപരംശം	33
നാലേൻ്റു നാലേ!	2	ഓരു പ്രാഞ്ചനക്കമാവഡയ	28
നന്നായിട്ടു ക്ഷിക്കിൽ	3	ദിനാംബംഗം വിഷംകുംഭിനി	41
നല്ലുന്നയ്യും വെള്ളിത്തിൽ	51	ഭവാനാസവത്തിനിവസി	16
നാനാംസ്വിഡ്യും ചജ്ജിപ്പിൽ	31	ഉവിൽ കജ്ജപ്പടാംഗു	49
നാബാമുനംയെപ്പുങ്ങപായ്യു	26	മടി അനിബാളിച്ചിരിക്കി	13
നാംബേദം	4	മവരണിന്മുദ്രാവണി!	15

മസ്തകിന്ദരംപിത	2	വിതാബാധം വിശദിത്രുജ	26
മാക്കളുടൻ മിചി	23	പുഞ്ചം ക്രാദം മദം പൂന്തി	7
മാക്കാണാവാസവും	10	വൈശം വാരാമി സന്ധാർഭം	54
മാലന്നംനാടുവിഞ്ഞത്തുമിളം	44	വൈക്കം നാലും കവൻടിന	39
മാലയും സഹിക്കാണഞ്ചു	50	വോട്ടിക്കാതിനിയ പിഴു	19
മുക്കരജ്ഞാനങ്ങളുമട്ടകിയ	34	വെവഴുപ്പം സംശ്ലീഷിത്തിലും	46
മെയുംക്കണ്ണപ്പാം പാബഡാ	11	വൃഥാമം കുതിപ്പുള്ളിജ്ഞം	33
മെമനായം തുജ്ജിനന്നനി	37	റിവാദുവാമ്പ് പ്രതിഖിംഗം	13
മേരം പുന്താക്കി;തന്റെന്നു	25	രിപ്പുനാട് നൽ കാരാത്താപരി	47
മുഹം ചെതാസി വിശ്രേ	4	ശൈക്കാലപ്പന്വരു	32
മുഹായിരിപ്പാപ്രക്രമാ	5	ശരാണാകാരം നംഭംതുച്ചുാടി	34
മുന്താവാശവക്കന്തിനം	5	ആമിന്ത്യപ്പാദവും നിന്നുട	34
മുന്താവു നൽ വട്ടിവെച്ചന	2	ആമിന്ത്യപ്പുന്നാ രിപ്പുനം	8
മാദിപ്പും തിമിക്കം	36	ആിവാസുചവ	1
രംജാവിന്നാരകിഞ്ചന	4	ആിവില്ലാരകതിനില്ലും	43
മാളിത്തെലുവശ്രൂ	18	ആിലുംഖാലിപ്പുമം നീൻ	27
മാവഞ്ഞാവാസദ്വാ	23	ആയപ്പും ഇന്ത്രമേ!	35
മാളിത്രും മന! പ്രോക്കാ	38	സകലപ്പുതിടക്കസ്‌പ്രക	22
മിലാപ്പുരുഷം മിലാവാഡിയ	27	സന്നാധം പുന്നേതിക്കണ്ണ	26
മോക്കാഡിപ്പുരാജ്യം നീ	44	സാമത്രം മരുതശ്ര	6
മനകാളുക്കടവിക്കനിക്ക്	21	സാരഗ്രഹമാക്കമാലാ	37
മനിക്കു നിന്നനികിഡേരു	19	സാരം കണ്ണനേതി മെല്ലു	37
മൻപാളം തുജ്ജിയംഗ	57	സാരസാസനനാശിംഘം	17
മാവളിക്കു പറവാൻ	20	സീതയ്യുണ്ണായിതന്നാ	8
മലമമനവയുടികം	14	സുവ്യക്തമായപ്പുരാവരാന്നു!	1
മല്ലാത്തഞ്ചാനകമനാക്കിംത	40	സൗമംഗല്യംപിച്ചുലിയ്യുമരി	52
മളളംനുംക്കുംമനും	6	സൈരല്ലപ്പുംഡിനകാന്ത	28
മാക്കതിന്റുണി, മെള്ളിനി	63	സംഫീക്കാണാഗാലസംവ്യം	33
മാതാല്പായം!	2	സപാരാജ്യപ്പുരിജനനിൻ	29
മാനനത്തെന്നും ഏയനും	43	സപാലോകംലാക്കലത്രപം	32
മാമക്കമിമാരിടയ	1	ശുകാരമിട്ടണങ്ങുമാരെക്ക്	22
മിച്ചയിച്ചുണ്ണു പ്രിയം	12	ഗ്രീക്കാരക്കീരവാരാന്നിയി	59

അരബ്മോദനപ്പത്രം

പട്ടാവലി,

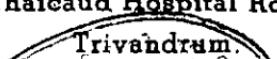
20—4—1951

സദയം അയച്ച പുസ്തകം കൈപ്പുറി. നാഡി. പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രസാധനങ്കാണ്ട് കേരളത്തിലെ കേരളന ജാർഹക്ക് അതിമഹത്യായ ഒരു സേവനമാണ് താങ്കൾ ചെയ്തിരി ക്കുന്നത്. സഹായലോകം, പ്രത്യേകിച്ചും പുതിയ തലമറ, വള്ളഭരണത്താഴിനെ ഒരു മികച്ച സംശയത്താരാധകനായി മാത്രമാണെനി യുന്നത്. അഭ്യന്തരം ഒരു തിക്കണ്ണ സത്യാരാധകൻ—ക്കതൻ— ആശാനന്ന വസ്തുത പലക്കം അഭ്യന്തരമായിരിക്കും. മഹാകവി യുടെ വ്യക്തിപ്രതിഭയെല്ലാം ഈ രണ്ട് ഘടകവും ശരിക്കു മന ധൂലിലാക്കുന്നു മാത്രമാണ്. നാം അഭ്യന്തരത്തെ പൂർണ്ണമായും അറിയുന്നത്. അതിനും ഈ പുസ്തകം തികച്ചും പ്രയോജനപ്പെട്ട നാണ്ട്. ഭാവിയിൽ വള്ളഭരണത്താഴിനെ അപഗ്രാമിച്ച പരിപ്പാൻ അതിനും സഹായമാർ പ്രസ്തുതഗമ്പണ്ണിനും അന്ത്യമായ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കും. കലാഭംഗി തിക്കണ്ണ ശഭ്ദരം ദ്രോഹ ജാർഹ മാസികാപത്രങ്ങളിൽ ഇനിയും എത്രയേ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഒബ്ദനാണ് എൻ്റെ കാർത്തം. പരിപ്രേക്ഷാമുഖ്യവമായ താകളുടെ ഇലിക എത്രപ്രിയയക്കമായി ഇനിയും പുരാഗമിച്ച കാണ്ണാണ് ആശിക്കുന്നു.

നമസ്കാരപ്പെട്ട്

ഗോവിംബക്കട്ടിനായൻ
(കൃഷ്ണ)

Copies can be had of:-

VALLATHOLE GRANTHALAYAM,
Cheruthuruthi, Cochin State,
AND
ALLIANCE PRINTING WORKS,
Thaicaud Hospital Road,

Trivandrum.

Printed at
THE ALLIANCE PRINTING WORKS,
Trivandrum.

